

ΟΙΚΟΛΟΓΙΑ

Τεύχος 2ον ❁ Χειμώνας 1998/99

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελ. 3.	Συνεχίζουμε με στόχο το όραμα.της συντακτ. επιτροπής
Σελ. 4.	Πρωτοχρονιά 98. ποίηση
Σελ. 4.	Ηλεκτρομαγνητικά πεδία. επικαιρότητα
Σελ. 5.	Περισσότερη ενέργεια; Όχι προτιμούμε την εξοικονόμηση!ενέργεια
Σελ. 6.	Άγιος Αμιάντου.επικαιρότητα
Σελ. 8.	Κριτική «Οικολογικής Ενημέρωσης».ιδεολογία
Σελ. 11.	Ο θανάσιμος σου εχθρός.οικονομία
Σελ. 14.	Ελευθερία ή Ιεραρχία;ιδεολογία
Σελ. 16.	Για ποιούς Πράσινους μιλάμε;.....ιδεολογία
Σελ. 18.	Μια τοποθέτηση που δεν έγινε.συνδικαλισμός
Σελ. 20.	Ζαπατίστας.διεθνή

Η κυκλοφορία του πρώτου μας εντύπου, συνοδεύτηκε από τα θετικά σχόλια από πολλούς φίλους. Επίσης από μερικούς είχαμε εποικοδομητική κριτική και διάφορες εισηγήσεις για το έντυπο και για τη γενικότερη παρέμβαση μας. Αυτός ο διάλογος μας βοήθησε σημαντικά και μας ενίσχυσε με νέους συνεργάτες, τους οποίους καλωσορίζουμε στη δουλειά μας, μέρος της οποίας είναι και η έκδοση του παρόντος.

“Πόσα κοστίζει η ΟΙΚΟΛΟΓΙΑ;”

Θα θέλαμε να σας πούμε “τίποτα!”
Είμαστε μια μικρή ομάδα εθελοντών - μας ενώνουν οι πολιτικές αρχές που εκφράζονται στην **ΟΙΚΟΛΟΓΙΑ**, η συνεργασία για την παραγωγή και διανομή του εντύπου, και η παρουσία μας στον χώρο της Πολιτικής Οικολογίας.
Το έντυπο δημιουργήθηκε με εθελοντική προσφορά χρόνου και εργασίας, με βοήθεια από συνεργάτες και υποστηρικτές και με δικά μας έξοδα.

Είμαστε μη-κερδοσκοπική οργάνωση - ταυτιζόμαστε με τις απανταχού παγκόσμιες προσπάθειες για την κατάργηση του συστήματος κέρδους. Γι' αυτό και το έντυπο μας δεν έχει “τιμή” όπως τα εμπορεύματα.
Ζητούμε την οικονομική σας ενίσχυση, σύμφωνα με το τι μπορεί να προσφέρει ο καθένας. Είμαστε ευγνώμονες για ότι θελήσετε να μας προσφέρετε. Πιο έντονα όμως, **ζητούμε την πολιτική σας ενίσχυση, υποστήριξη και συνεργασία.**

ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΜΕ ΜΕ ΣΤΟΧΟ ΤΟ ΟΡΑΜΑ

Μπαίνουμε στο χειμώνα όπου η κυπριακή κοινωνία εξακολουθεί να ταλανίζεται από τα «σκάνδαλα» του αγίου, αλλά κι από τα ανάλογα άλλων αξιωματούχων της πολιτικής ζωής του τόπου. Είναι ξεκάθαρο, ότι η σήψη στη τοπική κοινωνία έχει προχωρήσει τόσο πολύ, που έχει ξεφύγει από τον έλεγχο του συστήματος. Έτσι οι κανόνες του καπιταλιστικού παιχνιδιού παίζονται με σημαδεμένη τράμπουλα. Η αδικία που νοιώθουν αυτοί που επιμένουν στη διατήρηση των «όρων» και των θεσμών που διέπουν τη λειτουργία της οικονομίας, τους ωθεί στο ξεσκέπασμα των σκανδάλων. Οι αντιθέσεις μεταξύ των καναλιών, όπως και αυτές ανάμεσα στους πολιτευτές, ευθύνονται σε μεγάλο βαθμό στη γνωστοποίηση των σκανδάλων. Το μεγάλο ερώτημα που πλανάται όμως, είναι αν θα υποστούν κυρώσεις οι υπεύθυνοι. Από τα παζάρια για τη «παραίτηση» του πρώην μητροπολίτη Λεμεσού, αλλά κι από τη δρομολόγηση του σκανδάλου του υπουργού των εσωτερικών, φαίνεται ότι θα υπάρξουν κουκουλώματα που θα βγάζουν μάτια.

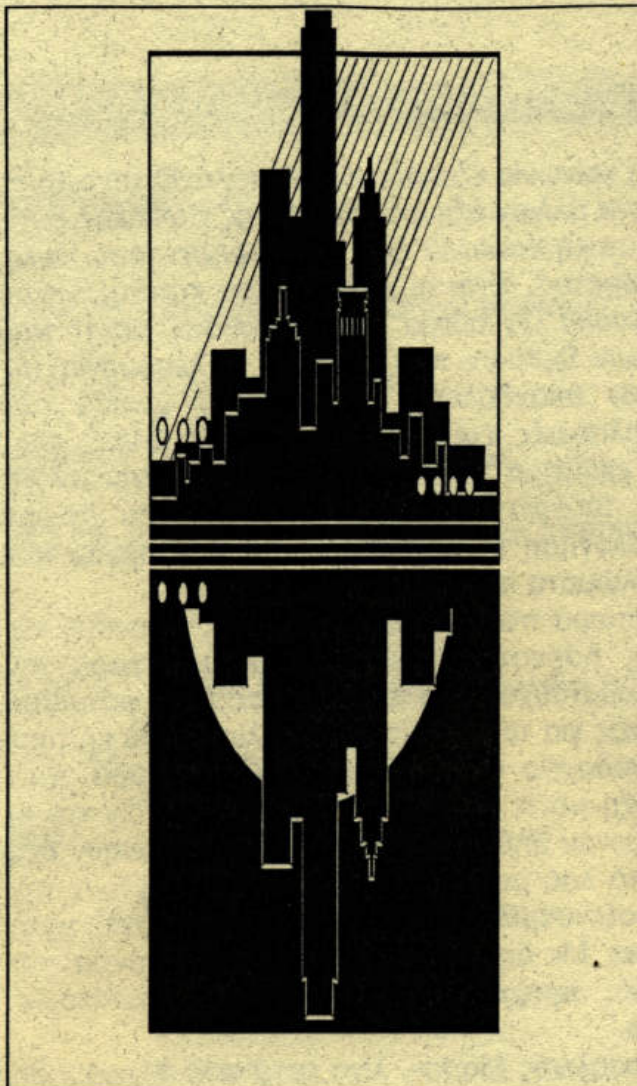
Η επιχείρηση της MMAΔ και το ξυλοφόρτωμα που ακολούθησε στους οικονομικούς μετανάστες, στα αστυνομικά κρατητήρια της Λάρνακας, έδωσε ακόμη μια φορά την ευκαιρία στους ανώτερους κυβερνητικούς αξιωματούχους να καλλιεργήσουν το ρατσισμό και τη ξενοφοβία μέσα στο λαό μας. Οι δηλώσεις για το ένα εκατομύριο λίρες που κόστισε η «φιλοξενία» των μεταναστών στο ξενοδοχείο Πεύκος και η διασπορά των «πληροφοριών»: τη πρώτη φορά για τη ύπαρξη πέντε χιλιάδων λαθρομεταναστών και τη δεύτερη για δέκαπέντε, στο Λίβανο, που περίμεναν δήθεν την ευκαιρία για να έρθουν στη Κύπρο, είχαν σα στόχο να τρομοκρατήσουν το λαό μας, αλλά και να αιτιολογήσουν την φασίστικη συμπεριφορά σε βάρος των «φιλοξενουμένων» κρατουμένων. Η απάντηση όμως άρχισε να δίνεται από την αντίθετη μεριά. Με δηλώσεις κι εκδηλώσεις ενάντια στη πρακτική της αστυνομίας και στο ρατσισμό, προχώρησαν οργανωμένα σύνολα κι ευαισθητοποιημένοι πολίτες. Κάτι θετικό κινείται.

Η σύλληψη των δυο πρακτόρων της Ισραηλινής Μοσάτ, λίγο μετά την αναχώρηση του προέδρου αυτής της χώρας, πονοκεφαλιάζει αρκετά την κυπριακή κυβέρνηση. Η στρατιωτική συμφωνία του Ισραήλ με τη Τουρκία, καθώς και οι τριμερείς στρατιωτικές ασκήσεις (με τη συμμετοχή και των Αμερικάνων), παίρνει ιδιαίτερο βάρος σ' ότι αφορά τον ασφυκτικό έλεγχο, που θέλουν να ασκήσουν στους λαούς της περιοχής οι εκπρόσωποι της Νέας Τάξης και τα όργανα τους. Οι ευθύνες της κυβέρνησης για τις δραστηριότητες της Μοσάντ κι άλλων μυστικών υπηρεσιών στο νησί μας είναι τεράστιες. Όταν συνεργάζεται μαζί τους για μια σειρά άλλα θέματα, όπως τη λεγόμενη καταπολέμηση της τρομοκρατίας η καταπολέμηση των «ναρκωτικών», όταν τους ανέχεται για χρόνια να κάνουν ελέγχους σε κυπριακά λιμάνια και πλοία, σίγουρα αυτοί ξεθάρρευσαν και προχώρησαν λίγο παραπέρα. Κατά τα άλλα οι ιθύνοντες της κυβέρνησης εναποθέτουν τις ελπίδες τους, για τη επίλυση του κυπριακού στους πλανητάρχες.

Οι Γερμανοί Πράσινοι σχημάτισαν κυβέρνηση μαζί με τους Σοσιαλοδημοκράτες. Τους δόθηκε και το υπουργείο των εξωτερικών. Θα έχει ενδιαφέρον το «πρασίνισμα» του Γερμανικού καπιταλισμού.

Η σύλληψη του ηγέτη των Κούρδων Οτσαλάν, έγινε αιτία να μπούν σε σοβαρή δοκιμασία οι σχέσεις των ευρωπαϊκών κυβερνήσεων με την εξουσία των πλανητάρχων. Η απροκάλυπτη εμμονή των τελευταίων για την εκδοχή του Κούρδου ηγέτη, δε μας ξενίζει. Η παρέμβαση τους στα εσωτερικά ενός «σύμμαχου» κράτους, που συνιστά το πατρωνάρισμα της ιταλικής δικαιοσύνης, αποτελεί συνέχεια της υποστήριξης που παρέχουν στους στρατοκράτες της Άγκυρας.

Δεν έφτασε να κάτσει στη καρέκλα του γερμανικού Υπουργείου των Εξωτερικών, ο πράσινος υπουργός και οι Αμερικάνοι τον σέρνουν στο χορό, με την επιμονή τους για την έκδοση του Οτσαλά στη Γερμανία. Η δική μας ευχή ν' αντέξει στις πιέσεις των Αμερικάνων.

Ποίηση

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ 1998

Το αύριο σπρώχνεται απλά,
γιατί δεν του επιτρέπεται να περιμένει.

Το τι θέλουν οι άνθρωποι
οι ποιητές το « ξέρουν » καλύτερα.

Κάνουν κύκλους οι χρόνοι
κι' οι ζωές μας μαδήθηκαν,
στης κάθε μέρας το ξόδι.

Ως πότε το « εθνικόν θέμα »
θα παραμένει εκτος δήμου και αγοράς,
στο άγνωστο των « πεφωτισμένων »;

Γεωργία Γεωργίου

Της συντακτικής επιτροπή

ΗΛΕΚΤΡΟΜΑΓΝΗΤΙΚΑ ΠΕΔΙΑ

Κάναμε παρέμβαση σαν μέλη της οικολογικής ομάδας «Οικολογία», σε εκδήλωση στην Αραδίππου στις 18 του Νοέμβρη, που είχε σαν θέμα: τα ηλεκτρομαγνητικά πεδία και οι επιπτώσεις στην υγεία.

Σε μια μαζική, για τα δεδομένα συμμετοχή, οι εισηγητές προσπάθησαν να πείσουν το ακροατήριο, ότι τα ηλεκτρομαγνητικά πεδία, με τα μεγέθη που παρουσιάζονται στο νησί μας, είναι αβλαβή. Αυτό οφείλεται στα μέτρα που παίρνει η Αρχή Ηλεκτρισμού Κύπρου, υποστήριξε ο εκπρόσωπος της Αρχής. Από την πλευρά της ΑΗΚ, συνηθίσαμε αυτές τις τοποθετήσεις.

Από τη λεγόμενη όμως επιστημονική πλευρά των εισηγητών, κυβερνητικών γιατρών και γιατροφυσικού, δεν περιμέναμε να συνοδοιπορούν με την ηγεσία της ΑΗΚ. Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα ήταν η περίπτωση της έρευνας στο Ντένβερ των Ε.Π.Α.. Οι προηγούμενες στατιστικές έδιναν ένα περιστατικό λευχαιμίας, για κάθε 30.000 κατοίκους, ενώ η έρευνα του Ντένβερ έδειξε ότι υπήρχε ένα περιστατικό για κάθε 20.000 κατοίκους. Αυτό οδήγησε το συγκεκριμένο κυβερνητικό γιατρό στην εκτίμηση ότι η αύξηση αυτή ήταν «οριακή»! Στατιστική αύξηση περιστατικών λευχαιμίας 50 στα εκατό και «θεωρήθηκε» οριακή! Επιστήμη είναι αυτή!

Το βασικό επιχείρημα των εισηγητών ήταν ότι εφόσον δεν είναι ακόμη απόλυτα σίγουροι για τις επιπτώσεις στην υγεία από τα πεδία, όσο αφορά τις περιπτώσεις καρκίνων, πρέπει να ασχολούμαστε με τις άλλες αιτίες καρκίνου!

Φάνηκε ξεκάθαρα πως η προσπάθεια να πειστούν οι πολίτες, για την ακινδυνότητα των ηλεκτρομαγνητικών πεδίων δεν πέτυχε. Σε αυτό νομίζουμε έπαιξε ρόλο και η δική μας παρέμβαση τόσο στη συζήτηση, όσο κι από το σχετικό φυλλάδιο, με τις θέσεις μας για το πρόβλημα, το οποίο μοιράσαμε και παραθέτουμε στη διπλανή σελίδα.

Περισσότερη ενέργεια; Όχι, προτιμούμε την εξοικονόμηση! (Ένα βόλτ μπροστά, δύο βόλτ πίσω...)

Ζούμε σε ένα βεβαρμένο περιβάλλον που μας σκοτώνει με:

- δηλητήρια στο φαί (παρασιτοκτόνα, μυκητοκτόνα, λιπάσματα, συντηρητικά, ορμόνες, αντιβιοτικά),
- δηλητήρια στο νερό (απόβλητα εργοστασίων),
- δηλητήρια στον αέρα (ρύπανση από αυτοκίνητα, συστήματα κλιματισμού και άλλες μηχανές κάθε είδους, αφύσικες ποσότητες σκόνης από 35 χρόνια ασταμάτητης οικοδομικής ανάπτυξης, καπνοί από καψάλισμα στη γεωργία),
- δηλητήρια στις ανθρώπινες σχέσεις.

Στα πρόσφατα χρόνια, με την επικράτηση του καταναλωτικού μοντέλου στην ζωή μας, άρχισεν να αυξάνεται η απειλή από τα ηλεκτρομαγνητικά πεδία (φορητά τηλέφωνα, κεραίες επικοινωνίας και ραδιοτηλεόρασης, ραντάρ, φούρνοι μικροκυμάτων, μετασχηματιστές και αγωγοί υψηλής τάσεως).

Οι επιπτώσεις όλων αυτών, είναι αρνητικές στην υγεία του λαού. Ειδικά τα ηλεκτρομαγνητικά πεδία, επιδεινώνουν τούς ήδη υπάρχοντες παθολογικούς παράγοντες, δρουν αθροιστικά στους κινδύνους πρόκλησης καρκίνου, λευχαιμίας και άλλων παθήσεων. Υπάρχουν λύσεις και αβλαβείς τρόποι αναδιοργάνωσης, για εξισορρόπηση του ενεργειακού μας συστήματος. Προυπόθεση για την εφαρμογή τους, αποτελεί η αλλαγή πολιτικής και νοοτροπίας της ηγεσίας της ΑΗΚ και των πολιτικών της προϊσταμένων.

Επισημαίνουμε την ανάγκη για την μείωση της χρήσης και σπατάλης ενεργείας, χωρίς μείωση της ποιότητας της ζωής μας, με απλές οικολογικές μεθόδους :

- την προώθηση ήπιων και εναλλακτικών πηγών ενέργειας (ηλιακή, αιολική, χρήση καύσιμου αλκοόλης από γεωργικές πηγές),
- την προσφυγή σε εναλλακτικές ή πιό κατάλληλες τεχνολογικές λύσεις (π.χ. ηλεκτρικά δίκτυα με πολύ χαμηλότερες τάσεις ή και μή-εναλλασσόμενο ρεύμα, κλπ.),
- την προώθηση αποτελεσματικών μονώσεων και βιοκλιματικών σχεδιασμών για τα κτίρια έτσι ώστε να χρειάζονται λιγότερη θέρμανση το χειμώνα και λιγότερη χρήση κλιματισμού το καλοκαίρι.

Το ενεργειακό πρόβλημα είναι πολιτικό και όχι τεχνολογικό.

Η μόνη λύση στα προβλήματα είναι η αυτοργάνωση των κοινοτήτων και η συνεργασία εις την αυτοδιαχείριση των υποθέσεων που αφορούν όλους μας. Η απο κοινού καλλιέργεια της οργανωμένης κινητοποίησης στις γειτονιές μας, στις συνοικίες, κοινότητες, χώρους εργασίας, στα σχολεία, και στο στράτευμα, πιστεύουμε είναι ο μόνος δρόμος.

Θέλουμε να συνεργαστούμε με όσους ελκύονται προς το ίδιο όραμα.

Είμαστε μιά μικρή ομάδα εθελοντών, με δράση στον Οικολογικό χώρο.

Εκδίδουμε το έντυπο ΟΙΚΟΛΟΓΙΑ

Η ηλεκτρονική μας διεύθυνση είναι: Oikologia@hotmail.com

ΑΓΙΟΣ ΑΜΙΑΝΤΟΥ

του Ανδρέα Κυριάκου

Το ιστορικό

Το 1989 ο μητροπολίτης Λεμεσού αποφάσισε να κλείσει το ορυχείο του Αμιάντου. Η αιτιολογία που δόθηκε τότε από τους εκπροσώπους του μητροπολίτη για την απόφαση αυτή ήταν το ασύμφορο της λειτουργίας του ορυχείου, σα συνέπεια της χαμηλής τιμής του ορυκτού στη διεθνή αγορά.

Ενάντια στο κλείσιμο κινητοποιήθηκαν οι απολυμένοι εργάτες. Οι αντιδράσεις τους όμως δεν έφεραν αποτέλεσμα. Στη συνέχεια έγιναν προσπάθειες, από τη μεριά του μητροπολίτη, να ξαναλειτουργήσει τον Αμιάντο με νέους ιδιοκτήτες. Οι κινήσεις αυτές είχαν σα βασικό στόχο την αποποίηση από την μητρόπολη Λεμεσού όλων των

συμβατικών όρων που απόρρεαν με την αποδοχή της «δωρεάς» εκ μέρους της, από την Αγγλο-Δανο-Σουηδική εταιρεία Αμιάντου ΛΤΔ. Η αποκατάσταση της καταστροφής του περιβάλλοντος από την εκμετάλλευση του ορυκτού από την πιο πάνω εταιρεία, αποτελούσε την κύρια υποχρέωση της μητρόπολης. Επίσης οι περιπτώσεις αγωγών από πρώην εργαζόμενους και κατοίκων της περιοχής, οι οποίοι αρρώστησαν ή πέθαναν από ασθένειες που είχαν άμεση σχέση με το τοξικό ορυκτό, τον αμιάντο, ήταν πιθανότητες που θα φόρτωναν στους τότε ιδιοκτήτες, ένα τεράστιο οικονομικό κόστος.

Ο ρόλος των οικολόγων και των κατοίκων

Η προσπάθεια για το άνοιγμα του Αμιάντου συνέπεσε με την εποχή που οι περιβαλλοντικές ευαισθησίες άρχισαν να περνούν σ'ένα κομμάτι του λαού μας. Αυτό σε σχέση με την έντονη δράση που ανάπτυξε η Οικολογική Κίνηση, σε συνεργασία με τους κατοίκους του Κάτω Αμιάντου εκείνη την εποχή, καθώς και η φωνή άλλων φορέων και κατοίκων στη συνέχεια, είχε σαν αποτέλεσμα η προσπάθεια αυτή να σταματήσει.

Είναι χαρακτηριστικό, ότι τότε το κύριο επιχείρημα που πρόβαλλαν οι υποστηρικτές της επαναλειτουργίας, ήταν να ανοίξει το ορυχείο για μια δεκαετία ώστε να εξοικονομήσει πόρους για την αποκατάσταση του τοπίου στην περιοχή.

Το κλείσιμο του φακέλου «Άγιος Αμιάντος»

Η κυβέρνηση, ένεκα των αντιδράσεων που αναφέραμε, πήρε την απόφαση για το οριστικό κλείσιμο του ορυχείου αμιάντου.

Την περίοδο αυτή η εταιρεία Αμιάντου χρωστά μισθούς κι άλλα οφελήματα, όπως το ταμείο προνοίας στους απολυμένους εργαζόμενους. Χρωστά στο δημόσιο φόρο εισοδήματος, χρωστά στις κοινωνικές ασφαλίσεις και χρωστά ακόμη σε κάποιους ιδιώτες. Κάτω από την πίεση αυτών των χρεών πάρθηκε η πολιτική απόφαση, της ανάληψης της εταιρείας από την γενική έφορο εταιρειών, για την εκκαθάριση της.

Με αυτή την απόφαση κι εφόσον δεν συνοδεύτηκε από άλλες αποφάσεις, οι οποίες θα στόχευαν σε πλήρη διερεύνηση, που θα ξεκινούσε την έρευνα όλου του πακέτου της «δωρεάς» προς τη μητρόπολη Λεμεσού, μέχρι τον τερματισμό των δραστηριοτήτων της εν λόγω εταιρείας, έκλεινε ουσιαστικά ο φάκελλος « Αμιάντος ΛΤΔ. ».

Μήπως επίκειται άνοιγμα του φακέλλου;

Μετά την εκποίηση των περιουσιακών στοιχείων της εταιρείας Αμιάντου, φαίνεται ότι δεν καλύφθηκαν τα χρέη προς το δημόσιο κι ο γενικός εισαγγελέας συμβούλευσε την έφορο εταιρειών κ. Κυριακού να κάνει αγωγή ενάντια στο μητροπολίτη Λεμεσού και να διεκδικήσει περίπου 350 χιλιάδες λίρες προς όφελος του δημοσίου.

Αμέσως μετά ο μητροπολίτης δηλώνει ότι θεωρεί την υπόθεση του Αμιάντου κλειστή από τον προηγούμενο γενικό εισαγγελέα ενώ ο σύμβουλος του κ. Μαυρονύχης προχώρησε πάρα πέρα. Δήλωσε ότι «αν ανοίξει ο φάκελλος του Αμιάντου, θα ανοίξουν οι ασκοί του Αιόλου». Η απάντηση

του γενικού εισαγγελέα ήταν ότι δεν προείται από τέτοιες απειλές κι ότι θα επροχωρούσε.

Σ' ότι αφορά την υπόθεση των πέντε εκατομμυρίων λιρών, το οποίο αποτελούσε χρέος προς την εταιρεία Αμιάντου, από το εξωτερικό, όταν ανέλαβε την εταιρεία η έφορος εταιρειών, εξαφανίστηκαν μέσα στη πορεία για το επαναπατρισμό τους όπως κατάγγειλε ο υπουργός εμπορίου κ. Ρολάνδης. Επίσης « αποκάλυψε » πως απουσιάζουν βεβαιώσεις επαναπατρισμού χρηματικών ποσών, που μπορεί να ανέρχονται από 3 μέχρι 10 εκατομύρια δολάρια και αφορούν ποσα από τις εξαγωγές αμιάντου ως κι απο δάνεια.

Οι απορίες και οι θέσεις μας.

Για μας αλλά και για τους ευαισθητοποιημένους πολίτες μπαίνουν πολλά ερωτήματα, σε σχέση με τον χειρισμό της υπόθεσης, από τους αρμόδιους:

Ποιός θα πληρώσει το κόστος της αποκατάστασης του περιβάλλοντος στη περιοχή; Το οποίο να σημειώσουμε εκτιμάτο στα τρία εκατομύρια λίρες το 1990, στα πέντε το 1995 και δεν ξέρουμε που θα φτάσει όταν κι αν ολοκληρωθεί το έργο.

Ποιός επλήρωσε και πληρώνει τα κόστη της νοσηλίας των ασθενών από τον αμιάντο, όπως αυτών που προσβλήθηκαν από μεσοθηλίωμα η από αμιαντώσεις;

Ποιός θα καταβάλει το κόστος των αποζημιώσεων, σε αυτούς που αρρώστησαν, η στους συγγενείς αυτών που πέθαναν από τον αμιάντο, σε περίπτωση που επιδικαστούν τέτοιες; Για όλα αυτά ο «Άγιος Αμιάντου» αποποιείται ευθυνών και δηλώνει εν έτι 1998 ότι ήταν κερδοφόρα επιχείρηση ο Αμιάντος κι ότι ήταν λάθος η απαγόρευση της επαναλειτουργίας. Φαίνεται ότι ο μητροπολίτης Λεμεσού μόνο από οικονομικά κέρδη καταλαβαίνει. Εκτός κι αν θεωρεί, ότι το καθήκον του προς τους αδικοχαμένους από τον αμιάντο

ολοκληρώνεται, με το να τους κάνει τρισάγια.

Μπροστά στη πιθανότητα να φορτωθούν στη κοινωνία τεράστια οικονομικά κόστη, έπρεπε να γίνει ολοκληρωμένη έρευνα που να αφορά το σύνολο της «δωρεάς». Για μας και για τη κοινή γνώμη υπάρχουν απορίες για όλη τη διαχείριση της εταιρείας από τον μητροπολίτη.

Τα όσα βγαίνουν στην επιφάνεια για τη δραστηριότητα του «Αγίου» δείχνουν ξεκάθαρα πως μαζί με άλλους ιεράρχες ξέφυγαν από το πνευματικό τους έργο και ασχολούνται κύρια με τις επιχειρήσεις τους. Γι' αυτό πρέπει να αντιμετωπιστεί από τη πολιτεία ισότιμα, σαν οποιοδήποτε επιχειρηματία, με βάση την οικονομική του δραστηριότητα. Ετσι για να ικανοποιηθεί το κοινό αίσθημα δικαίου, αλλά και για να πληρώσουν οι πραγματικοί υπεύθυνοι, η μοναδική λύση απο τους αρμόδιους κυβερνητικούς παράγοντες είναι το άνοιγμα του φακέλλου της εταιρείας «Αμιάντος ΛΤΔ.», από την αρχική «δωρεά» προς τη μητρόπολη όλων των περιουσιακών στοιχείων που «δωρήθηκαν».

Εχουμε την υποψία ότι «η δωρεά» δεν ήταν το αποτέλεσμα της φιλανθρωπίας των αξιωματούχων Αγγλο- Δανο-Σουηδών επιχειρηματιών. Αλλά ήταν το αποτέλεσμα της προσπάθειας τους, να ξεφορτωθούν το κόστος για την αποκατάσταση των ζημιών που προκάλεσαν κατά τις δεκαετίες ανόρυξης του αμιάντου.

Η ανάληψη της «δωρεάς» από τον μητροπολίτη δεν ήταν αφέλεια, ήταν συνειδητή, που αποσκοπούσε στο πρόσκαιρο κέρδος. Ένας ακόμη από τους λόγους πιστεύουμε, που οφείλουν οι αρμόδιοι να κάνουν βαθιά τομή στην υπόθεση και να μη αρκεστούν στα ψίχουλα των τριακόσιων τόσων χιλιάδων για να χρυσώσουν το χάπι.

Τέλος εν όψη των εξελίξεων, της «παραίτησης» του μητροπολίτη και των δοσοληψιών για να πραγματοποιηθεί, ευχόμαστε τα ανταλλάγματα που δόθηκαν να μη τον απαλλάσουν από το σκάνδαλο του Αμιάντου.

Αναμένουμε τις εξελίξεις και είμαστε σίγουροι ότι θα χρειαστεί να επανέρθουμε.

“Είπεν δε ο Κύριος την παραβολήν ταύτην: το πολλύν ‘κύριε ελέησον’ βλάφτει”

Περί του της Πίστεως Δόγματος τού κόμματος Ηθικολόγων - Περιβάλλοθιντιστών

Οι συμπτώσεις στην πολιτική ζωή σπανίζουν.

Ολοκληρώθηκε φέτος το καταβρόχθισμα της Οικολογική Κίνησης από μερίδα της ηγεσίας τού κόμματος Οικολόγων - Περιβαλλοντιστών. Αλλά μόνο με το πρόσφατο τεύχος της **Οικολογικής Ενημέρωσης** εφάνηκεν το πώς ακριβώς εξελίσσονται οι διαδικασίες της ιδεολογικής αποσαφήνισης. Μαζί με την συγκεκριμένη αυταρχική και ανεύθυνη μερίδα της ηγεσίας, επί δυόμισια χρόνια ολόκληρη η ηγεσία αντιστάθηκε με κάθε μέσον στις προσπάθειες μας να υποστηρικτεί η ιδεολογική αποσαφήνιση του χώρου.

Ορίστε τώρα πού έφτασε η κατάσταση.

Οι πάντες μες' το Οικολογικό Κίνημα γνωρίζουν ότι η **Οικ. Ενημέρωση** συντάσσεται υπό την διοίκηση μιάς συγκεκριμένης μερίδας της ηγεσίας του κόμματος, παρ' όλον πού υποτίθεται ότι η Οικολογική Κίνηση είναι “ανεξάρτητη” οργάνωση. Η **Οικ. Ενημέρωση** είναι όργανον μεν της Κίνησης, φωνή όμως της συγκεκριμένης μερίδας της ηγεσίας του κόμματος. Μετά από τόσα χρόνια αγώνες και προσφορά στην Οικολογία, άξιζε στους ανθρώπους πού έκτισαν την Οικ. Κίνηση και το έντυπο της, τέτοια μοίρα;

Η **Οικ. Ενημέρωση** αφιερώνει στο πρόσφατο τεύχος του Αυγούστου, 16 ολόκληρες σελίδες (από σύνολο 28), συν έγχρωμο εξώφυλλο, σε καλπάζουσα Δέηση προς τον Απολυτάρχη τού Σύμπαντος διά να σώση το περιβάλλον και να τιμωρήσει τους ανθρώπους της γής για τις αμαρτίες μας!

Πού να σταθούν οι αρχές της Οικολογίας όταν ισοπεδώνονται με δόγματα πίστεως αντίθετα με κάθε τι το φυσικόν και ανθρώπινον μέσα από τα ίδια μας τα έντυπα; Πώς θα συνεχίσουμε σαν

κίνημα την διαδικασία αποσαφήνισης της ιδεολογίας και πρακτικής του Οικολογικού χώρου με τέτοιες συμμαχίες; Ιδίως όταν τα θέματα αφορούν πολιτικό αγώνα;

Υπό το πρίσμα της **Πολιτικής Οικολογίας:**

Η ανθρωπότητα, οργανωμένη υπό την εξουσία του συστήματος κέρδους, δρά καταστρέφοντας το φυσικόν και ανθρώπινο περιβάλλον, κινητοποιημένη όμως συνειδητά, και οργανωμένη μέσα από το απελευθερωτικό κίνημα, η ανθρωπότητα διασώζει, συντηρεί και προστατεύει το περιβάλλον.

Υπό το δόγμα της **Οικ. Ενημέρωσης:**

Περιχαράκωσε, Σωτήρα όλη τη φύση, με την ισχυρή εξουσία της φιλανθρωπίας Σου και σόσε την γήινη κατοικία μας από την φθορά πού την απειλεί, διότι σε Σένα Χριστέ, οι δούλοι Σου ελπίζουμε.

Σύμφωνα με την **Πολιτική Οικολογία:**

Η εξουσία του κεφαλαίου, εξασκεί την διοίκηση προς διεκδίκηση του κέρδους, έχοντας καταστήσει τον εαυτόν της συνειδητόν, αμετάκλητον εχθρό του περιβάλλοντος. Η καλλιέργεια της ισότητας, η απελευθέρωση από πάσης μορφής δουλείας, ιδίως της θρησκευτικής, οδηγεί στην επανάκτηση της ηδονής και αμεσότητας της πνευματικής ζωής, και της ικανότητας των ανθρώπων για την αυτοδιοίκηση και τον αποπλισμό των εχθρών του περιβάλλοντος.

Λέει η **Οικ. Ενημέρωση:**

Διέλυσε Σωτήρα τις πονηρές επινοήσεις τις οποίες από παραφροσύνη κάνουν εναντίον

μας και απότρεψε από την γή όλες τις ολέθριες επιδράσεις πού θα μπορούσαν να κάνουν έργα, εκείνων πού προκαλούν την καταστροφική φθορά.

Αρχή της Πολιτικής Οικολογίας:

Μόνο με την ελεύθερη βούληση, την συνειδητή επιλογή να κινητοποιηθεί πολιτικά, βρίσκει το κάθε άτομο, η κάθε οργάνωση και κοινότητα την αληθινή ισορροπία με τη εσωτερική αρμονία της φύσης. Ουδέποτε μπορεί να καλλιεργηθεί η Οικολογική Συνείδηση με την επιβολή.

Λέει η Οικ. Ενημέρωση:

(φωνή θεού): "Και αν παρ' όλες τις τιμωρίες αυτές δεν μετανοήσετε και δεν με υπακούσετε, θα προσθέσω νέες και θα σας τιμωρήσω επτά φορές περισσότερο για τις αμαρτίες σας. Θα συντρίψω την αλαζονεία της υπερηφάνειας σας και δεν θα στείλω βροχές, ώστε ο ουρανός να φαίνεται σαν σίδηρος και η γή από την ξηρασία σαν χαλκός.

Λέει η Πολιτική Οικολογία:

Το σύστημα κέρδους και η αυταρχική εξουσία καταστρέφουν την ψυχική δομή και τον αυτοσεβασμό των ανθρώπων, με την επιβολή της σεξουαλικής απαγόρευσης και την καλλιέργεια του φόβου μέσα από την οικογένεια, το σχολείο, και την εκκλησία. Χωρίς αυτοσεβασμό, άτομα και κοινότητες παραμένουμε υποχείρια όργανα των αρχόντων και καταστροφών του περιβάλλοντος. Η ιδεολογία και πρακτική της ατομικής, πνευματικής και κοινωνικής απελευθέρωσης είναι στοιχεία της Οικολογίας εκ των ούκ άνευ, πού συμβάλλουν στη αποκατάσταση του αυτοσεβασμού και της ψυχικής ισορροπίας που χρειάζονται για την λειτουργία της άμεσης οικολογικής δημοκρατίας. Δίνουν ζωή

στα απαραίτητα στοιχεία της ισότητας, εναλλαξιμότητας, συλλογικότητας, και συναίνεσης.

Λέει η Οικ. Ενημέρωση:

Όλοι με ταπεινώση ψυχής υποκλινόμαστε μπροστά σου και σε παρακαλούμε να απαλλάξεις με την προσταγή σου τη γήινη κατοικία μας από κάθε καταστροφή. Απότρεψε με το γνέψιμο σου τους βλαβερούς ανέμους και φύσα δροσερό ζωογόνο αεράκι. Και προστάτεψε Δέσποτα ολόκληρο το περιβάλλον, Σωτήρα, με την ισχυρή εξουσία σου, δίνοντας σ' όλους μας συγχώρηση, σωτηρία και θείο έλεος.

Ποιός αναγνώστης αντέχει παραπάνω;

Διανύουμε στην Κύπρο, την πρώτη στην σύγχρονη μας ιστορία περίοδο, στην οποία άρχισε ο λαός στην καθημερινή και δημόσια ζωή να απορρίπτει τον ηθικοπλαστικό παραλογισμό της εκκλησιαστικής σαθρότητας. Δεν είναι πλέον μόνο "περιθωριακοί" πού ζητούν να κάμουν εμετό στην όψη του Αγίου των Χελώνων, του Αγίου της Νίνας Πέτρος, του Αγίου και Αυτοκέφαλου Χρυσένδητου Χρυσοσυλλέκτη Χρυσόστομου. Νοικοκυρές στον μπακάλη, θείες στον περίβολο του ναού σε γάμους, δημοσιογράφοι του κατεστημένου, ψηφοφόροι - οι πάντες σχεδόν - διαδηλώνουν την απαίθειά τους για το εκκλησιαστικόν μίσμα. Το κόμμα Ηθικολόγων - Περιβάλλοντιστών επέλεξε τούτην, ακριβώς, την περίοδο για να κάμει, τι, Αντί να βοηθά τον κόσμο να απεξαρτοποιηθεί πνευματικά, πολιτικά, ιδεολογικά από το φθοροποιόν σκουλήκι της αλλοτριωμένης πίστης, σηκώνει την σημαία της Λίρας - ...εε συγγνώμην - την σημαία του σταυρού, και δηλώνει "όσοι πιστοί προσέλθητε".

Η Πολιτική Οικολογία στοχεύει στην επιστροφή όλης της εκκλησιαστικής παρουσίας υπό τον έλεγχο της δημοκρατικής κοινότητας αυτοργανωμένης σε συμβούλια λαϊκής εξουσίας (δηλαδή τέρμα στα οικόπεδα της παναγίας, τέρμα στα ξενοδοχεία της αγίας Τράπεζας), στοχεύει εις

το ξερίζωμα κάθε ίχνους της αλαζονείας εκκλησιαστικού ρατσισμού από το Σύνταγμα (δηλαδή τέρμα στον διαχωρισμό των ανθρώπων βάση πίστης ή καταγωγής), επιδιώκει τον πλήρη διαχωρισμό της εκκλησίας από το κράτος (δηλαδή τέρμα στην επιβολή της πρωινής προσευχής στα σχολεία). Η **Πολιτική Οικολογία** στοχεύει στην επίτευξη, επιτέλους, της ελευθερίας της θρησκείας μέσω της ελευθερίας από την θρησκεία. Η **Πολιτική Οικολογία** στοχεύει στην απαγόρευση, με οποιοδήποτε μέσον και εάν χρειαστεί, της ανασυγκρότησης της εκκλησιαστικής δύναμης, μετά πού θα καταταμαχιστεί από το λαϊκό κίνημα. Το κόμμα Ηθικολόγων-Περιβάλλοντιστών, τι επιδιώκει;

Έφριξεν τούντο Φθινόπωρον το Πνεύμα το αληθές, το γεννηθέν, ού ποιηθέν, προς Σύμπαντος την δόξαν, θυσιασθέν προς την της Οικολόγου Συνείδησης καλλιέργειαν.

Δόξα Σοι Ο θεός, Ημείς Αποχωρίσαμεν Νωρίς.

Εσείς;

Πέτρος Ευδόκας

2 υστερόγραφα

• Ελέχθει από συνάδελφους οικολόγους, ίσως ορθά, ότι δεν αξίζει να δίνουμε προσοχή σ ένα άρθρο το οποίον αγνοήθηκε στον οικολογικό χώρο. Οτι το άρθρο μου απλώς επαυξάνει την φαινομενική αξία ενός ανιαρού κειμένου προσευχών το οποίον κανείς δεν διάβασε, διότι οι ίδιοι οι αναγνώστες της Ενημέρωσης απωθούνται από την θρησκολληψία, και ότι δεν χρειάζεται η δική μου κριτική επί του θέματος. (Τούτα από άτομα πού γράφουν μες το ίδιο το έντυπο, και έχουν μακροχρόνια δράση ως μέλη της Οικολογικής Κίνησης).

Πιθανώς οι συνάδελφοι να έχουν δίκιο στην αξιολόγηση του πόσοι και ποιοί οικολόγοι διαβάζουν, και τι.

Ο αγώνας για την Οικολογία διεξάγεται σε τρία μέτωπα:

1. Έχουμε καθήκον να αντιτασσόμεθα στους **εκμεταλλευτές και καταστροφείς** του φυσικού και ανθρώπινου περιβάλλοντος,
2. Έχουμε καθήκον να αντιτασσόμεθα στους συνειδητούς (η και αφελείς) **συμμάχους** των καταστροφέων πού δρουν μέσα στο ίδιο μας το κίνημα,
3. Και έχουμε καθήκον να αντιτασσόμεθα στις **αυταρχικές νοοτροπίες, τρόπους συμπεριφοράς και καταπιεστική ιδεολογία** πού τυχόν βρίσκει γόνιμο έδαφος **μέσα στον ίδιο μας τον εαυτό.**

Η συνειδητή αντιπαράθεση διαφέρει από το "Αγνοείτε τους".

• Μετά πού υπέβαλα στους συνάδελφους της **ΟΙΚΟΛΟΓΙΑΣ** το ανωτέρω κείμενο για κριτική και σχόλια, συνάντησα σε δημόσια εκδήλωση τον συγγραφέα και συντάκτη της εν λόγω 16σέλιδου προσευχής προς τον Απολυτάρχη του Σύμπαντος που δημοσιεύτηκε στην Οικ. Ενημέρωση. Τον προσέγγισα, και ζήτησα να μιλήσουμε για το θέμα.

Αμέσως μού είπε "Δεν κατάλαβες το νόημα της προσευχής".

Εισηγήθηκα να μιλήσουμε για το πως βλέπει η Οικολογία τα θέματα. Μού είπε: "Πρέπει να πάεις σε θεολόγο".

Ερώτησα ποιές οι οικολογικές αμαρτίες για τις οποίες ζητά να μας τιμωρήσει ο Άρχοντας του Σύμπαντος. Μού είπε "όταν ξεχάνουμε το ηλεκτρικό φώς αναμμένο".

Ζήτησα να μιλήσουμε γιά την δουλοπρέπεια πού καλλιεργεί το κείμενο της Οικ. Ενημέρωσης.

Θυμωμένα, και χειρονομώντας έντονα ενώπιον περίπου 50 ατόμων, μού εφώναζεν: "Οι πελλάρες πού λείεις εν τόσον μεγάλες πού έν τις πιάνει ο νούς μου".

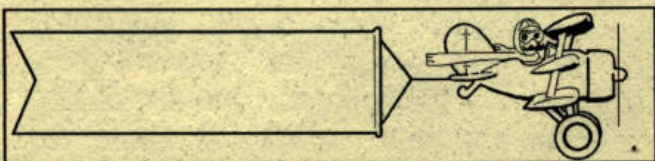
Αλληλουΐα.

Πέτρος Ευδόκας

Για όσους από εμάς μεγαλώσαμε πιστεύοντας πως ο καπιταλισμός είναι το θεμέλιο της δημοκρατίας, της ελευθερίας της αγοράς και της άνετης ζωής, έχει αποδειχτεί βίαιο ξύπνημα, τώρα που καταλάβαμε πως με τον καπιταλισμό, η δημοκρατία είναι προς πώληση στο πιο πλούσιο αγοραστή. Η αγορά σχεδιάζεται σε κεντρικό επίπεδο από πολυεθνικές γιγαντοεταιρείες, πιο μεγάλες από πολλές χώρες και αποστερεί από τα αδέρφια μας κάθε πηγή πόρων για να ζουν, στο όνομα κάποιας οικονομικής αρετής. Η καταστροφή της φύσης και της ζωής για τη δημιουργία περισσοτέρου χρήματος γι' αυτούς που είναι ήδη πλούσιοι, ονομάζεται πρόοδος.

Ο κόσμος διοικείται τώρα από ένα τεράστιο χρηματιστικό καζίνο, επανδρωμένο από απρόσωπους τραπεζίτες και καιροσκόπους του χρηματιστηρίου, οι οποίοι λειτουργούν με τη νοοτροπία του κοπαδιού, στο σκοτεινό κόσμο του παγκοσμίου χρήματος.

Διακινούν κάθε μέρα τρισεκατομύρια δολάρια ανά το παγκόσμιο, γυρεύοντας γρήγορα κέρδη και ασφαλείς παραδείσους.

Ενώ στέλνουν τις συναλλαγματικές αξίες και τις αγορές σε βίαιες θύελλες, οι οποίες δεν έχουν καμιά σχέση με την οικονομική πραγματικότητα. Κτίζουν με άνεση και κατεδαφίζουν εθνικές οικονομίες, αγοράζουν και πουλούν εταιρείες και κρατούν σαν ομήρους ισχυρούς πολιτικούς, για να εξυπηρετούν τα δικά τους συμφέροντα.

Όταν τα στοιχήματα τους κερδίσουν, θεωρούν τα κέρδη δικά τους. Όταν χάσουν, τρέχουν στις κυβερνήσεις και στους δημόσιους οργανισμούς, για να τους καλύψουν τις απώλειες, ενώ διακηρύσσουν πως οι φτωχοί πρέπει να σφίγγουν τα ζωνάρια και να γίνουν οικονομικά πιο προσεκτικοί.

Στις Ενωμένες Πολιτείες τα μέσα επικοινωνίας κρατούν το κοινό απασχολημένο με τη σεξουαλική ζωή του προέδρου και ζητούν τη παραίτηση του, επειδή ψεύδεται για κάποια σχέση χωρίς σημασία. Στο μεταξύ το Κογκρέσο και ο πρόεδρος μεθοδεύουν, μακριά από τα βλέμματα του κόσμου, την προώθηση της αύξησης των κεφαλαίων για το Διεθνές Χρηματιστικό Ταμείο (IMF), με τα οποία να

σώσουν τις τράπεζες, που ήσαν από την αρχή, αυτές που έδεσαν το παγκόσμιο σύστημα χρηματισμού, με τα ανεύθυνα δάνεια που έδιναν.

Πρωθούν την φιλελευθεροποίηση για να ενθαρρύνουν πιο πολύ τον ανεύθυνο χρηματιστηριακό καιροσκοπισμό. Διαπραγματεύονται επίσης διεθνείς συμβάσεις, όπως την Διεθνή Συμφωνία για τις Επενδύσεις, με σκοπό την δημιουργία ενός κόσμου που να είναι πιο ασφαλής για τους χρηματιστικούς καιροσκόπους. Με ταυτόχρονο στόχο να εμποδίζονται οι κυβερνήσεις από παρεμβάσεις, για τη ρύθμιση των ενεργειών τους.

Για να αντιληφθούμε τι συμβαίνει πρέπει να αυτομορφωθούμε, όσο αφορά τη φύση του χρήματος και τις μεθόδους αυτών που αποφασίζουν, ποιός θα έχει πρόσβαση προς το χρήμα και ποιός όχι. Σαν μέσο συναλλαγής το χρήμα, είναι μια από τις πιο «χρήσιμες» εφευρέσεις του ανθρώπου. Καθώς όμως γινόμαστε όλο και πιο εξαρτημένοι απ' αυτό, στη προσπάθεια μας να αποκτήσουμε αυτά που χρειαζόμαστε για την αυτοσυντήρηση μας, παρέχουμε στους οργανισμούς και τους ανθρώπους, που ελέγχουν την δημιουργία και την κατανομή του, την ισχύ να αποφασίσουν αν θα ζούμε σε ευμάρεια ή στη φτώχεια.

Με τη συνεχή κατάρρευση της κοινότητας και των κυβερνητικών δικτύων ασφαλείας, τα χρήματα μας έχουν καταλήξει να είναι το πιο αποτελεσματικό όργανο κοινωνικού ελέγχου και εκμετάλλευσης, που έχει επινοηθεί ποτέ. Το γεγονός ότι λίγοι από μας θεωρούμε το χρήμα σαν όργανο ελέγχου, το καθιστά πιο ισχυρό και αποτελεσματικό σαν όργανο δημιουργίας πλουτισμού.

Τι μπορεί να πει κανείς για το καπιταλισμό, ο

ο οποίος έχει αυτοκαθοριστεί σαν ο προστάτης της δημοκρατίας, της ελευθερίας, της αγοράς, της ειρήνης και της ευδαιμονίας; Ο μοντέρνος καπιταλισμός περιλαμβάνει την συγκέντρωση πλούτου από τους λίγους, με το αποκλεισμό των πολλών. Είναι κάτι περισσότερο από σύστημα ελέγχου από τους ισχυρούς οικονομικούς παράγοντες. Έχει εξελιχθεί σε σύστημα ελέγχου από και για το χρήμα και λειτουργεί με τέτοιο τρόπο, ώστε να είναι πέρα του ελέγχου από οποιονδήποτε παράγοντα, η να ανταποκρίνεται σε οποιανδήποτε ανθρώπινη ευαισθησία.

Αντίθετα με τους ισχυρισμούς του, ο καπιταλισμός εμφανίζεται σαν ο θανάσιμος εχθρός της δημοκρατίας και της αγοράς. Η σχέση του με τη δημοκρατία και την οικονομία της αγοράς, είναι η ίδια με τη σχέση του καρκίνου με το σώμα, του οποίου τη ζωτική ενέργεια απομυζά. Ο καρκίνος είναι παθολογία που εμφανίζεται όταν κάποιο, κατά τα άλλα υγιές κύτταρο, ξεχνά ότι είναι μέρος του σώματος και αρχίζει να αποζητά την δική του απεριόριστη ανάπτυξη, χωρίς να νοιάζεται για τις επιπτώσεις πάνω στο σύνολο. Η ανάπτυξη των καρκινογόνων κυτάρων, αποστερεί από τα υγιή κύτταρα την ενέργεια και τελικά σκοτώνει το σώμα και τον ίδιο τον καρκίνο. Ο καπιταλισμός κάνει το ίδιο στις κοινωνίες τις οποίες κτυπά.

Ένας λόγος για τον οποίο αδυνατούμε να αναγνωρίσουμε την σοβαρότητα της κατάστασης μας, είναι επειδή αδυνατούμε να δούμε πως ο καπιταλισμός καταστρέφει τον πραγματικό πλούτο της γης.

- Καταστρέφει ζωντανό κεφάλαιο όταν εκμεταλλεύεται ληστρικά τα δάση, τα αποθέματα ψαριών και τον ορυκτό πλούτο.
- Προωθεί τοξικές ουσίες, με επιθετικό τρόπο και απορρίπτει όπως όπως επικίνδυνες ουσίες.
- Καταστρέφει το ανθρώπινο δυναμικό με συνθήκες εργασίας υποβαθμισμένες.
- Καταστρέφει κοινωνικό κεφάλαιο όταν διαλύει συντεχνίες, οδηγεί τους μισθούς προς τα κάτω, χειρίζεται τους εργάτες σαν αναλώσιμα αγαθά, ενώ αφήνει την κοινωνία να αντεπεξέλθει με τη διάλυση

της οικογένειας και της κοινότητας, με ανεπανόρθωτα αποτελέσματα.

- Καταστρέφει οργανωτικό κεφάλαιο, όταν υποσκάπτει την λειτουργία των κυβερνήσεων και τη δημοκρατία με την αγορά πολιτικών.
- Αποδυναμώνει τη περιβαλλοντική υγεία και τα επίπεδα εργασίας, αφού παίρνει δημόσιες επιχορηγήσεις, αποζημιώσεις και απαλλαγές από φόρους. Έτσι μεγιστοποιεί τα κέρδη των μεγαλοεταιρειών, ενώ μεταβιβάζει τα βάρη του ρίσκου στις κυβερνήσεις και στους πιο φτωχούς εργαζόμενους.

Έχουμε αρχίσει να συνειδητοποιούμε το γεγονός πως η βιομηχανική εποχή, στο μικρό διάστημα ενός αιώνα, έχει καταναλώσει τόσο φυσικό κεφάλαιο, όσο είχε χρειαστεί για την εξέλιξη, εκατομύρια χρόνια να δημιουργήσει. Αρχισε τώρα να καταναλώνει το κοινωνικό, οργανωτικό και ανθρώπινο κεφάλαιο.

Η δημοκρατία και οι αγορές είναι εξαιρετοι τρόποι οργάνωσης της πολιτικής και οικονομικής ζωής μιας κοινωνίας, όπου οι πόροι κατανέμονται δίκαια και αποτελεσματικά, ενώ συνάμα εξασφαλίζουν την ελευθερία και ανεξαρτησία του ατόμου. Ο μοντέρνος καπιταλισμός όμως καταπιάνεται με τη χρήση χρήματος, για τη δημιουργία χρήματος, γι' αυτούς που ήδη έχουν πιο πολλά απ' όσα χρειάζονται. Οι οργανισμοί του αναπαράγουν ανισότητα, αποκλεισμό, περιβαλλοντική καταστροφή, κοινωνική ανευθυνότητα και οικονομική αστάθεια. Παράλληλα ομοιογενοποιεί τις κουλτούρες, αποδυναμώνει τους οργανισμούς της δημοκρατίας και διαβρώνει τον ηθικό και τον κοινωνικό ιστό.

Παρά του ότι ο καπιταλισμός κρύβεται πίσω από το ρητορικό μανδύα της δημοκρατίας και της αγοράς, είναι προσκολλημένος στην αρχή ότι: η κυριαρχία δεν βρίσκεται στο πρόσωπο αλλά στο χρήμα και στη περιουσία. Κάτω από την δημοκρατία και

την αγορά, ο λαός κυβερνά. Κάτω από τον καπιταλισμό το χρήμα κυβερνά.

Η πρόκληση είναι να αντικατασταθεί η παγκόσμια καπιταλιστική οικονομία, με μια οικονομία η οποία να ελέγχεται σωστά και να είναι βασισμένη στη τοπική οικονομία της αγοράς, η οποία να επενδύει στη δημιουργία ζωτικού κεφαλαίου, να αυξάνει τη θετική οικονομική παραγωγικότητα, να κατανέμει αυτό που παράγεται δίκαια και ισομερώς για τις βασικές ανάγκες όλων. Να ενδυναμώνει τους οργανισμούς της δημοκρατίας και της αγοράς και να επιστρέφει το χρήμα στο σωστό του ρόλο, σαν υπηρέτη της παραγωγικής δραστηριότητας.

Η οικονομία αυτή θα πρέπει να είναι υπέρ των μικρών τοπικών εταιρειών αντί των πολυεθνικών. Να ενθαρύνει τη τοπική ιδιοκτησία, να τιμωρεί τον χρηματιστικό καιροσκοπισμό και να δίνει προτεραιότητες στη ικανοποίηση των βασικών αναγκών των πολλών, παρά στην προμήθεια ειδών πολυτελείας και απόλαυσης για τους ολιγάριθμους πλουσίους. Από πολλές πλευρές θα πρέπει αυτή η οικονομία, να κάνει ακριβώς το αντίθετο από το ότι γίνεται τώρα, στη παγκόσμια καπιταλιστική κοινωνία.

Οι πιο πολλές ευθύνες και πρωτοβουλίες πρέπει να πηγάζουν από τοπικά και εθνικά επίπεδα. Έθνη και περιοχές που υποστηρίζουν αυτή τη πρωτοβουλία θα πρέπει να γίνουν η κεντρική διεύθυνση των Ενωμένων Εθνών, καθώς η προστασία λαών και κοινωνικών ομάδων, από τις αρπακτικές διεθνείς εταιρείες και του χρηματιστηρίου, είναι ίσως το κεντρικό θέμα ασφάλειας της εποχής μας.

Το πρώτο θετικό βήμα θα ήταν η διάλυση του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (WTO). Το σκεπτικό είναι πως δεν υπάρχει ανάγκη της παγκόσμιας αστυνομικής δύναμης, η οποία να προστατεύει τις πολυεθνικές, από τις πράξεις δημοκρατικά εκλεγμένων εθνικών και τοπικών κυβερνήσεων, με σκοπό το πιο πλούσιο ένα στα εκατό (1%) της ανθρωπότητας, να πλουτίζει σε βάρος των υπολοίπων.

Ο WTO είναι ένας ισχυρός οργανισμός αλλά χωρίς να έχει νομική υπόσταση, ένας οργανισμός ο οποίος έχει δημιουργηθεί σαν

αποτέλεσμα κυρίως μυστικών συμφωνιών, με ελάχιστη η καθόλου δημόσια συζήτηση, για να εξυπηρετεί σκοπούς συνήθως αντίθετους με το δημόσιο συμφέρον. Ο οργανισμός αυτός δεν λογοδοτεί δημοκρατικά σε κανένα και το 99% του κόσμου του οποίου τα συμφέροντα δεν εξυπηρετεί, έχει κάθε δικαίωμα να τον καταργήσει.

Για να ικανοποιηθεί η πραγματική ανάγκη αστυνόμευσης της παγκόσμιας οικονομίας, χρειάζεται ένας οργανισμός πολύ διαφορετικός από τον WTO. Ένας ανοικτός και δημοκρατικός οργανισμός με την εντολή αλλά και την ισχύ να ορίσει και να εφαρμόσει κανονισμούς, οι οποίοι να καθιστούν τις μεγαλοεταιρείες που λειτουργούν σε πολλές χώρες, υποχρεωμένες να λογοδοτούν δημοκρατικά στους λαούς και να σέβονται τις προτεραιότητες των χωρών όπου δρουν.

Θα πρέπει να έχει τη δύναμη να ρυθμίζει και να φορολογεί τις διεθνείς κινήσεις του χρήματος παγκόσμια, καθώς και τους οργανισμούς. Θα πρέπει επίσης να έχει εντολή να καταστήσει τις καιροσκοπικές επενδύσεις ασύμφορες και να βοηθήσει στη προστασία της ακεραιότητας των τοπικών χρηματιστηριακών οργανισμών, από τις χρηματιστηριακές αγορές και από τις ληστρικές μεθόδους των χρηματιστηριακών κερδοσκοπών.

Υπάρχουν φανερά ερωτήματα κατά πόσο τέτοιες εισηγήσεις είναι πολιτικά πραγματοποιήσιμες, δεδομένου του στραγγαλιστικού ελέγχου που ασκούν οι μεγαλοεταιρείες και το χρήμα πανω στις πολιτικές διαδικασίες. Η ίδια όμως λογική θα μας οδηγούσε στο συμπέρασμα, πως η επιβίωση του ανθρώπινου είδους δεν είναι πολιτικά δυνατή. Οι πολυεθνικές εταιρείες και οι χρηματιστικοί οργανισμοί είναι δικά μας συλλογικά δημιουργήματα. Γι' αυτό έχουμε το δικαίωμα να τους αλλάξουμε ή να τους αντικαταστήσουμε όταν δεν εξυπηρετούν.

*Ο συγγραφέας είναι πρόεδρος του οργανισμού για την ανθρωποκεντρική ανάπτυξη στην Ουάσικτον (People -Center Development Forum) Έχει γράψει το βιβλίο «Όταν οι μεγαλοεταιρείες κυβερνούν το κόσμο».

*Αυτό το άρθρο δημοσιεύτηκε στην Ευρωπαϊκή έκδοση της εφημερίδας «The Guardian» στις 21/10/1998.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΑΙ ΙΕΡΑΡΧΕΙΑ

του Ανδρέα Κυριάκου

Είμαστε στην εποχή όπου το κυρίαρχο καπιταλιστικό σύστημα κατάφερε να περάσει σαν βασικό στοιχείο, στη πλειοψηφεία των μαζών τον ατομισμό. Ετσι μ' αυτό εξυπηρετείται σε μεγάλο βαθμό, γιατί τις όποιες ατομικές διεκδικήσεις, τις υποτάσσει χωρίς κανένα κόστος. Σ' αυτό έπαιξε καθοριστικό ρόλο και η αποτυχία των χωρών του «ανατολικού μπλόκ», όπου για χρόνια τις είχαν προπαγανδίσει, σαν την αντίπερα όχθη.

Ο ατομισμός συνδυασμένος με τον συγκεντρωτισμόν, όταν συνυπάρχουν στη λειτουργία των οργανωμένων φορέων, μας δίνουν αυταρχικές εξουσίες.

ΤΑ ΑΣΤΙΚΑ ΚΟΜΜΑΤΑ

Σ'ότι αφορά τα αστικά κόμματα, η δομή τους κι ο τρόπος που λειτουργούν δεν ξεφεύγουν από τις γενικές κατευθύνσεις, που το ίδιο το σύστημα προωθεί. Έτσι θεωρήται αυτονόητο, πως για τον καθορισμό της γραμμής σε πολλά τέτοια κόμματα, αποφασίζει ο «φωτισμένος» ηγέτης. Σε άλλα αυτό γίνεται σε συνεργασία με λίγους ανώτερους αξιωματούχους, ενώ τα υπόλοιπα στελέχη αναλαμβάνουν να πείσουν την κομματική βάση, για την «ορθότητα» της γραμμής αυτής. Η ιεραρχία πυραμίδας καλλιεργεί την αυταρχικότητα κι έτσι έχουμε μεγαλύτερη καταπίεση της βάσης.

Οι περισσότερες εναλλαγές στην εξουσία δεν είναι το αποτέλεσμα της θέλησης της βάσης, αλλά της διαμάχης μεταξύ των διαφόρων πρωτοκλασάτων στελεχών και της προσπάθειας για την «ανανέωση» της ηγεσίας έναντι στον λαό. Η τακτική της «ανανέωσης» είναι σχεδόν κανόνας, στις περιπτώσεις που η φθορά της ηγεσίας είναι πολύ μεγάλη και αντιμετωπίζει ισχυρές αντιδράσεις από τη βάση. Έτσι μ' αυτό το

τρόπο καταφέρνουν να κάνουν «ανανέωση» και να καλμάρουν τις λαϊκές αντιδράσεις.

ΤΑ ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΚΟΜΜΑΤΑ

Στα περισσότερα κομμουνιστικά κόμματα επικράτησεν ο συγκεντρωτισμός. Συνέπεια αυτού ήταν η εσωτερική φήμωση των διαφωνούντων. Πολύ παραστατικός είναι ο Ευτύχης Μπιτσάκης στο βιβλίο του «Ρήξη η ενσωμάτωση» στη σελ. 341: «Οι περισσότεροι «οργανικοί διανοούμενοι» ζούσαν μια εσωτερική σύγκρουση: βίωναν μια διπλή αλήθεια και ζούσαν μια διπλή ιδεολογική και κομματική ζωή. Στον κομματικό χώρο δεχόνταν και υπηρετούσαν την κυρίαρχη αλήθεια, ενώ στον εσωτερικό, δικό τους χώρο συλλάμβαναν αλήθειες πιο σύνθετες και συχνά αντίθετες με τις επίσημες. Έτσι πολλοί έζησαν επί δεκαετίες μια εσωτερική σύγκρουση, μια πραγματική διπλή ζωή: για να μη διωκτούν από το κίνημα υπεράσπιζαν προς τα έξω κάτι που δεν πίστευαν, μια συμβατική αλήθεια, ενώ τις πραγματικές σκέψεις τους δεν τις δημοσιοποιούσαν, πιστοί στο κομματικό καθήκον: για να μη δώσουν όπλα στον ταξικό εχθρό.»

Ο συγκεντρωτισμός και η συνακόλουθη καταπίεση, που αυτά τα κόμματα μετέφεραν στη κοινωνία όταν κατέβαλαν την εξουσία, είχαν σημαντικό μερίδιο στις αιτίες για την παλινόρθωση του καπιταλισμού, στις πρώην «σοσιαλιστικές» χώρες.

ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΗ ΘΕΩΡΗΣΗ

Η καταπίεση μέσα σε όποιο δήποτε σχήμα μας φαίνεται αδιανόητη. Η βάση της οικολογίας είναι η ελευθερία όλων των οργανισμών. Αν θέλουμε να είμαστε πειστικοί προς τη κοινωνία, πρέπει να αρχίσουμε από το σπίτι μας. Να δείχνουμε στα πιο εχέγγυα παράδειγματα, το δικό μας τρόπο οργάνωσης, τις ελεύθερες οικολογικές οργανώσεις. Είναι γι' αυτούς τους λόγους που το οικολογικό κίνημα από τη γέννηση του, άρχισε την αναζήτηση για να βρει τρόπους που να διασφαλίζουν την ελευθερία στο εσωτερικό του. Η πολιτική

οικολογία με την απόρριψη της ιδεολογικοποίησης της, άνοιξε το δρόμο γι' αυτή την ελευθερία. Τούτο συμβαίνει γιατί με βάση το πνεύμα της πολιτικής οικολογίας, απόλυτη αλήθεια δεν υπάρχει. Έτσι η άποψη που σήμερα μπορεί να φαίνεται περιθωριακή και μειοψηφική, αύριο αν εφαρμοστεί μπορεί να είναι η ορθή.

Η ελεύθερη διαπάλη ιδεών και η έκφραση προς τα έξω της μειοψηφούσας άποψης, είναι συνηθισμένη πρακτική σε πολλές οργανώσεις και κινήματα. Σε μερικά είναι κατοχυρωμένη και καταστατικά.

ΙΕΡΑΡΧΙΑ

Η οργάνωση- πυραμίδα είναι το πρότυπο δόμησης του κυρίαρχου συστήματος. Μ' αυτό το ιεραρχικό πρότυπο, το σύστημα καταφέρνει να ελεγχεί δια μέσου της ηγεσίας τους πολίτες.

Η πολιτική οικολογία, στη προσπάθεια της για να εξουδετερωθεί η ιεραρχική δόμηση στα οικολογικά κινήματα, καθιερωσέ διάφορες αρχές όπως: η εναλλαξιμότητα, η ανακλητότητα από τη βάση, η πλατύτερη συνένεση στη λήψη των αποφάσεων και η κλήρωση. Αυτές οι αρχές έχουν σαν ιδεολογική αφετηρία την δημοκρατία της βάσης. Με την εφαρμογή τους συμμετέχει όλο και πιο ενεργά μεγαλύτερος αριθμός πολιτών, γίνεται συνέχεια ανανέωση κι έλεγχος της ηγεσίας και αποτρέπεται καταστάσεις ενσωμάτωσης στο σύστημα.

Οι συλλογικές διαδικασίες σ' ένα οργανωμένο χώρο, η λειτουργία της άμεσης δημοκρατίας, είναι σίγουρα πιο «χρονοβόρες», σ'αντιθεσή με τις αποφάσεις του ηγέτη, η τις ανάλογες μιας μικρής κάστας. Για τους οικολόγους ο χρόνος δεν είναι χρήμα αλλά προέχει η δημοκρατία της βάσης. Πρακτική που είχε σαν πρόσχημα την αποτελεσματικότητα σε βάρος των αρχών της οικολογίας, είχαμε στο οικολογικό χώρο του νησιού μας. Έτσι τη μια έμπαινε σαν πρωταρχικός στόχος

«το τρέξιμο για να προλάβουμε τις βουλευτικές εκλογές». Την άλλη « να τρέξουμε να προλάβουμε τις δημοτικές εκλογές» η συζητήσεις πάνω σε σημαντικά θέματα αναβαλλόταν για μετά τις «εκλογές», η ελαμβανόταν με συνοπτικές διαδικασίες. Μεγάλο μερίδιο ευθύνης είχαν και μερικοί φίλοι, οι οποίοι μόνιμα δεν είχαν χρόνο και το μόνο που ήθελαν ήταν « να τελειώνουμε γρήγορα».

Έχουμε την πεποίθηση πως όσο τα μυαλά των ανθρώπων βλέπουν τον χρόνο σαν εργατο-ώρα και τη πάλη για τη κατήκτηση της δημοκρατίας σαν χάσιμο χρόνου, καμιά οικολογική αρχή δεν μπορεί να εφαρμοστεί. Το αποτέλεσμα για τους οικολόγους απαιτεί τη συνύπαρξη της ελευθερίας, με τη συλλογικότητα και τη συνένεση. Χωρίς συλλογικότητα, που στη πράξη σημαίνει ότι η γνώση-πληροφόρηση δεν είναι κτήμα του ενός, αλλά όλων των συμμετεχόντων στην ομάδα, δεν μπορεί να υπάρξει εναλλαξιμότητα.

Το ίδιο ισχύει και στη κοινωνία, όπου χωρίς τις ίδιες δυνατότητες στη γνώση και στη πληροφόρηση, είναι δύσκολο να κτιστεί η δημοκρατία της βάσης.

Παράδειγμα προς αποφυγή

Το παράδειγμα των Γερμανών πρασίνων που άρχισαν με τη κατάργηση της εναλλαξιμότητας για το χατήρι της αποτελεσματικότητας, είναι για μας παράδειγμα προς αποφυγήν. Είναι αυτονόητο πως με τη κατάργηση της καταργήθηκε και η συλλογικότητα. Έτσι οδήγήθηκαν βαθμιαία σε μια σειρά από οικολογικές εκπτώσεις, με φυσιολογικό αποτέλεσμα την ενσωμάτωση στο σύστημα. Το αποκορύφωμα αυτής της πορείας είναι τα παζάρια με τους σοσιαλο-δημοκράτες, για τη κατανομή της πίτας της εξουσίας, στη διαχείριση του γερμανικού καπιταλισμού. Ίσως μερικοί φίλοι να μας πουν ότι βιαστήκαμε να βγάλουμε συμπεράσματα, χωρίς πρώτα να δούμε τη πρακτική τους στη κυβέρνηση. Κι αν ακόμη εφαρμόσουν πιστά τη συμφωνία το αποτέλεσμα δεν θα είναι τίποτα περισσότερο από τη διαχείριση του γερμανικού καπιταλισμού. Ο καπιταλισμός πρασινίζει με γαρνιτούρα μαϊντανού. Λέτε θα υπάρξει έλλειψη μαϊντανού;

Η ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΔΥΝΑΤΟΥ

Ή

ΓΙΑ ΠΟΙΟΥΣ ΠΡΑΣΙΝΟΥΣ ΜΙΛΑΜΕ

Του Σοφοκλή Σοφοκλέους

Όσο και αν σε μερικούς θα φανεί παράξενο, το ανεπίσημο κεντρικό όργανο της γερμανικής άρχουσας τάξης η Γενική Εφημερίδα της Φραγκφούρτης «Frankfurter Allgemeine Zeitung», υποστήριξε προεκλογικά το "κοκκινοπράσινο μοντέλο" διαχείρισης της γερμανικής κοινωνίας, αποτελούμενο από τους σοσιαλοδημοκράτες και τους πράσινους. Δημιουργείται λοιπόν το εύλογο ερώτημα της αιτίας για μια τέτοια στάση, αφού μερικά χρόνια πριν δεν ήθελαν ούτε να ακούσουν κάτι τέτοιο.

Όσον αφορά τους σοσιαλοδημοκράτες υπήρχαν αρκετές εμπειρίες, τόσο από το πρόσφατο παρελθόν, δεκαετία του εβδομήντα, όσο και από το μακρινό παρελθόν, εποχή του μεσοπολέμου, που οδηγούσαν στο συμπέρασμα ότι οι σοσιαλοδημοκράτες θα εκπλήρωναν και τώρα, στο ακέραιο τις πατριωτικές τους υποχρεώσεις απέναντι στη άρχουσα τάξη. Για τους μη καλά ενημερωμένους το μεγάλο ερωτηματικό θα αποτελούσε η στάση των πρασίνων σε μια τέτοια πρόσκληση από τη γερμανική άρχουσα τάξη. Υπήρχαν όμως λόγοι για αμφιβολίες;

Οι αλλαγές τόσο στο πρόγραμμα, όσο και στην πολιτική πρακτική τους, αλλά και στη δυναμική που είχαν να επιδείξουν οι πράσινοι τα τελευταία δέκα χρόνια, γέμιζε

με αισιοδοξία τους άρχοντες, ότι και αυτοί θα στέκονταν στο ύψος των περιστάσεων στις αρχές του εικοστού πρώτου αιώνα. Γιατί άραγε αυτή η σιγουριά;

Μετά από τις πρώτες επιτυχίες, που είχαν στις κοινοβουλευτικές εκλογές των ομοσπόνδων κρατιδίων και την θριαμβευτική είσοδο και εδραίωση των πρασίνων στο ομοσπονδιακό κοινοβούλιο, διαφάνηκε ότι η αριστερή πτέρυγα των πρασίνων δεν είχε βάση στους γερμανούς πολίτες. Τα κοινωνικά κινήματα, για χρόνια τροφοδότες του οικολογικού χώρου έχουν ατονήσει. Τα μέλη του πράσινου κόμματος ενηλικιώθηκαν κι έγιναν ανυπόμονοι σχετικά με το επαναστατικό τους μέλλον. Το γεγονός ότι ανήκουν στα υψηλά αμοιβόμενα στρώματα, τους κάνει να προσέχουν τα λεφτά και τη θέση τους.

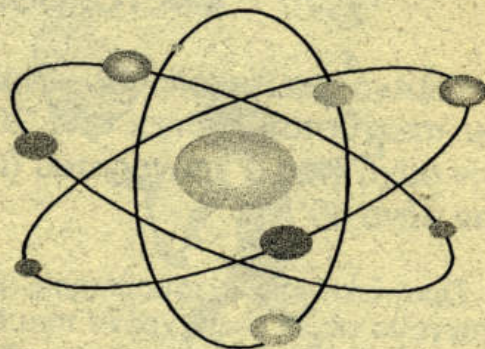
Από δεκαετίας περίπου βασικοί συντελεστές της δημιουργίας των πρασίνων, όπως ο R. Trampert, ο Th. Ebermann και η J. Dittfurth έχουν φύγει από το λεγόμενο αντικόμμα. Φεύγοντας άσκησαν κριτική, ότι δηλαδή το κόμμα εγκατέλειψε την αντιπολιτευτική του

πολιτική, που ήταν βασισμένη στη κοινωνική κριτική και την επαναστατική πολιτιστική θεώρηση, για να μεταμορφωθεί τελικά σε δυνητικά κυβερνών κόμμα. Ακόμη χειρότερα να προσαρμοστεί και να περιοριστεί σε όσα θα άντεχε η καπιταλιστική οικονομία της χώρας. Τούτη η μετάλλαξη δημιούργησε ταυτόχρονα το δίλημμα ότι το κόμμα των πρασίνων δεν είναι πλέον αναντικατάστατο. Ένα προεκλογικό παράδειγμα που επιβεβαιώνει την θέση αυτή, αποτελεί η όλη συζήτηση και οι θέσεις των κομμάτων σχετικά με την οικολογική φορολογία. Περιγράφεται χαρακτηριστικά από πράσινο κοινοβουλευτικό ότι "βασικός στόχος της οικολογικής φορολογίας είναι να αυξήσει την τιμή της ενέργειας και να μειώσει την τιμή της εργασίας". Στα πλαίσια αυτά οι φορολογικές ελαφρύνσεις που θα πρέπει να γίνουν για τα κεφάλαια, θα χρηματοδοτηθούν από τα έσοδα του τριπλασιασμού της τιμής της βενζίνης. Οικολογική πρόταση που είχαν φροντίσει έγκαιρα να κάνουν οι πράσινοι.

Υπάρχει η αντίληψη μεταξύ της βάσης του κόμματος, ότι η προτελευταία θέση αρχής πριν οι πράσινοι καταστούν τμήμα της ιθύνουσας τάξης αποτελεί ο αντιμilitarισμός. Με τις προεκλογικές τους θέσεις, όπου κάτω από κάποιες προϋποθέσεις συμφώνησαν στην αποστολή νατοϊκών και γερμανικών στρατευμάτων στο Κόσοβο, έχουν ουσιαστικά ξεπεράσει τα όρια του αντιμilitarισμού. Φυσικά δεν γίνεται κανένας λόγος πια για αποχώρηση από το NATO.

Ως τελευταία θέση αρχής αποτελεί το παλαιό αίτημα του κινήματος, για άμεσο κλείσιμο όλων των εργοστασίων ατομικής ενέργειας. Στις 13.10.80, το ιδρυτικό τους συνέδριο έκλεινε με την ιαχή "Σταματάτε το ατομικό πρόγραμμα". Οι προεκλογικές τους θέσεις δείχνουν ότι σε 18 χρόνια από κίνημα ενάντια στην ατομική ενέργεια,

κατάκτησαν υποστηρικτές/ διαχειριστές ενός "σύγχρονου" ατομικού προγράμματος.

Ο J. Fischer, πριν μερικά χρόνια υπουργός περιβάλλοντος στο κρατίδιο του Hessen, στην πρόσφατη προεκλογική περίοδο υποστήριξε ότι θα αγωνιστεί κατά της ατομικής μαφίας. Όμως θα πρέπει να πείσει τους διάφορους υποστηρικτές/ εκμεταλλευτές της ατομικής ενέργειας (Siemens, Schroeder, E.P.A., κτλ.), ότι ανήκει ταυτόχρονα και στην ιθύνουσα τάξη. Οι αμφιβολίες για την συνέπεια του «αγωνιστικού» του φρονήματος, είναι τουλάχιστον δικαιολογημένες, αφού τόσο ο ίδιος όσο και στενοί του συνεργάτες δεν αφήνουν καμιά αμφιβολία, αναφορικά με την ικανότητα τους για μάθηση. Ότι δηλαδή "ο ρεαλισμός μιας κοινής γνώμης με κριτικό πνεύμα, είναι δύσκολο να συγκαιραστεί με μακρόχρονους στόχους πολλών μελών των πρασίνων".

Συνέχεια στο επόμενο τεύχος, με λεπτομέρειες από το κυβερνητικό σύμφωνο συνεργασίας σοσιαλοδημοκρατων και πρασίνων.

ΜΙΑ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΠΟΥ ΔΙΑΚΟΠΗΚΕ

Το κείμενο που ακολουθεί είναι τοποθέτηση για το συνέδριο της Δ.Ε.Ο.Κ., που πραγματοποιήθηκε στις 20 και 21 Νοεμβρίου 1998. Η οποία κόπηκε στην αρχή γιατί ο χρόνος που δόθηκε στους συνέδρους για να τοποθετηθούν ήταν μόνο 30'.

Πριν ξεκινήσει η τοποθέτηση, κάναμε καταγγελία για το μικρό χρόνο που δόθηκε στους συνέδρους, για τις τοποθετήσεις τους. Γράφτηκαν οχτώ ομιλητές, που αναλογούσαν στον καθένα τρία με τέσσερα λεπτά. Λίγο μετά την έναρξη της εισήγησης, διακόπηκα από το προεδρείο, για να με ρωτήσει αν καθυστερώ. Στην απάντηση ότι θα πάρω όσο χρόνο χρειαστώ για να τελειώσω διακόπηκα.

Συναδέλφους και συναδέλφισσες χαιρετώ το 12ο συνέδριο της συντεχνίας μας και σας υπενθυμίζω, ότι βρισκόμαστε 25 χρόνια από την εισβολή και κατοχή της μισής μας πατρίδας από τους Τούρκους κατακτητές, οι οποίοι παραβιάζουν τα ανθρώπινα δικαιώματα των κατοίκων νησιού μας.

Οι υποχωρήσεις που έγιναν τα χρόνια μετά την εισβολή από την άρχουσα τάξη, δεν μας οδήγησε σε λύση όπως προσδοκούσε η εξουσία. Οι υποχωρήσεις για λύση ομοσπονδίας όπως μας υπόσχονταν οι Άγγλο-αμερικάνοι ιμπεριαλιστές, εκτός των άλλων αποπροσανατόλισαν τον κυπριακό λαό, ο οποίος έμεινε απαθής να περιμένει από τους ηγέτες του καλύτερες μέρες.

Έτσι είδαμε τους εργαζόμενους να αγωνίζονται πως θα κάνουν περισσότερα λεφτά, πως να γίνουν μεγαλύτεροι καταναλωτές, έτσι καλλιεργήθηκε ο ατομικισμός και το προσωπικό συμφέρον.

Η συντεχνία μας, μετά από την επαναδραστηριοποίηση της, έθεσε ως κύριο στόχο της όπως αναγνωρίσει ισότιμα από τις άλλες δύο συντεχνίες, στην διαδικασία λήψης των αποφάσεων και στις συλλογικές διαπραγματεύσεις.

Για τους εργαζόμενους όμως ποιος πρέπει να είναι ο στόχος; Στόχος δεν πρέπει να είναι και γι' αυτούς η αναγνώριση του ρόλου τους στους χώρους δουλειάς; Όπως ο καθένας μας αποφασίζει τι θα κάνει στο σπίτι του, έτσι και στη δουλειά πρέπει να έχουν άποψη οι ίδιοι οι εργαζόμενοι. Είναι σημαντικό να έχουν άποψη κι ευθύνες για το τι πρέπει να γίνεται στους χώρους που τους αφορούν και όχι να έρχονται μετά να τους φορτώνουν τα βάρη, από τα λάθη ή και τις παραλήψεις του κεφαλαίου. Τα θέματα που αφορούν την υγεία τους, ως και το δικαίωμα τους για δουλειά πρέπει να είναι στα χέρια τους.

Αυτά έπρεπε να διεκδικούσαμε σαν κύρια αιτήματα ως εργαζόμενοι και όχι μόνο τις οικονομίστικες αυξήσεις, που ο κάθε εργοδότης βρίσκει τρόπους και τις ξεπερνά, εκμεταλλευόμενος τη λειτουργία του καπιταλιστικού συστήματος.

Τώρα που ο στόχος της αναγνώρισης έγινε αποδεχτός από την κυβέρνηση, η συντεχνία μας πρέπει να αγωνιστεί για την ενότητα του συνδικαλιστικού κινήματος. Η δημιουργία μιας συνομοσπονδίας συντεχνιακών ενώσεων, για να μην είναι διασπασμένοι οι εργαζόμενοι στους χώρους δουλειάς, κύρια λόγω κομματικών προτιμήσεων.

Η δημιουργία κλαδικών τοπικών επιτροπών, (όπου αυτό είναι δυνατό από θέμα αριθμού) δυνατές με λόγο και άποψη. Το εργατικό κίνημα θα είναι πιο δυνατό, αφού οι αποφάσεις θα παίρνονται κύρια από τη βάση.

Υπάρχουν επιτροπές ασφάλειας και υγείας στους χώρους εργασίας, αλλά ο ρόλος των εργαζομένων σ' αυτές είναι καθαρά για το θεαθήναι. Προεδρεύονται από το αφεντικό ή τον άνθρωπό του και οι εκπρόσωποι των εργατών κάνουν εισηγήσεις. Ο εργοδότης όποτε νομίζει ότι τον συμφέρει τις εφαρμόζει, διαφορετικά τις πετά στον κάλαθο των αχρήστων.

ΞΕΝΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ

Θα αναφερθώ και στο θέμα των ξένων εργατών, οι οποίοι φθάνουν στην Κύπρο με στόχο να ζήσουν καλύτερα απ' ότι στην πατρίδα τους, (που προηγουμένως την ξεζούμισαν διάφοροι Σιακόλες και Παπαδόπουλοι). Αυτό τον ξενιτεμό τον ζήσαμε κι εμείς κυρίως μετά το '74. Οι ξένοι εργάτες κάνουν κυρίως δουλειές που δεν κάνουν Κύπριοι, επίσης χρησιμοποιούνται και σαν φτηνά εργατικά χέρια.

Οι Κύπριοι εργαζόμενοι δεν έχουν τίποτε να χωρίσουν τίποτε με τους ξένους εργάτες, νόμιμους και παράνομους. Αντίθετα πρέπει να τους υποστηρίξουμε για να απολαμβάνουν όλα τα δικαιώματα που έχουν οι ντόπιοι και να αντισταθούμε στον ρατσισμό και την ξενοφοβία που καλλιεργείται από την άρχουσα τάξη.

Οι ξένοι εργάτες πληρώνονται για τις ώρες και τη δουλειά που κάνουν ή τους εκμεταλλεύονται; Όσο δεν είναι νόμιμοι και δουλεύουν παράνομα, τόσο μεγαλύτερη εκμετάλλευση υφίστανται. Αυτά πρέπει να δούνε τα συνδικάτα και να τους προστατεύσουν από τους εργοδότες, που τους χρειάζονται ως παράνομους.

Η οικονομική εξαθλίωση, στις φτωχές χώρες γεννά όλους αυτούς τους εξαθλιωμένους συνανθρώπους μας. Έτσι βλέπουμε να υπάρχει ολόκληρο δίκτυο διακίνησης λαθρομεταναστών προς κάποια ευρωπαϊκά παράλια, στη προσπάθειά τους

να δουν καλύτερες μέρες.

Η φασιστική μεταχείριση των ξένων ναυαγών από την κυπριακή αστυνομία, ήθελε ίσως να στείλει μήνυμα προς τους ευρωπαίους ότι εμείς -όταν μπορούμε στην Ε.Ε. θα είμαστε σκληρά καρύδια και όχι κράτος, μπάτε σκύλοι αλέστε. Είναι τυχαίο μήπως ότι εκείνες τις μέρες διεζάγονταν ενταξιακές συνομιλίες.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΜΥΝΑ

Θα ήθελα να αναφερθώ στην πολιτική άμυνα, η οποία στους χώρους εργασίας είναι ανύπαρκτη, όπως και σε όλους τους τομείς των δραστηριοτήτων μας. Παρ' ότι πέρασαν 25 χρόνια και πολλές κυβερνήσεις από το '74 ο άμαχος πληθυσμός δεν ξέρει τι θα κάνει σε περίπτωση σύρραξης.

ΣΚΑΝΔΑΛΑ

- Δεν θα μπορούσα να μην αναφερθώ και στα διάφορα σκάνδαλα που έγιναν σούσουρο π.χ. Άγιος Λεμεσού που κατηγορείται για ξέπλυμα βρόμικου χρήματος, το σκάνδαλο με το μεταλλείο του Αμιάντου.
- Τις καταγγελίες εναντίον του υπουργού εσωτερικών για αθέμιτο πλουτισμό.
- Την επίσκεψη Βιντζηλαίου και την παραδοχή του προέδρου της δημοκρατίας ότι χρηματοδότησε ο Γιάγκος Παπαδόπουλος την προεκλογική του εκστρατεία αλλά και του αντιπάλου του Ιακώβου.

Γιώργος Γεωργίου

ΖΑΠΑΤΙΣΤΑΣ

της Σύλβιας Χατζηγεωργίου

« Δεν έχουμε να χάσουμε τίποτα, απολύτως τίποτα, ούτε μια στέγη πάνω από τα κεφάλια μας, ούτε γη, ούτε δουλειά, ούτε υγεία ούτε φαΐ, ούτε μόρφωση, ούτε το δικαίωμα να διαλέγουμε ελεύθερα και δημοκρατικά τους ηγέτες μας, ούτε ανεξαρτησία έναντι των ξένων συμφερόντων, ούτε δικαιοσύνη για μας και τα παιδιά μας.

Αλλά λέμε φτάνει ως εδώ. Είμαστε οι απόγονοι αυτών, οι οποίοι δημιούργησαν αυτό το έθνος, είμαστε τα εκατομύρια των καταφρονεμένων και καλούμαστε στην μόνη επιλογή που μας απομένει για να μη πεθάνουμε από τη πείνα.

Εθνικός Απελευθερωτικός Στρατός των Ζαπατίστα. »

ρατσισμό. Δεν αξίζει να ζούμε αν δεν αλλάξουν τα πράγματα. Προτιμούμε να πεθάνουμε πολεμώντας, αντί να παρακολουθούμε τα παιδιά μας να πεθαίνουν από υποσιτισμό και από αρρώστιες που γιαιτρεύονται.»

Στην πολιτεία του Τσιάπας οι Ινδιάνοι Μάγιας ζουν κάτω από αθλιές και ανθυγιεινές συνθήκες, οι οποίες γίνονται αθλιότερες με την επέμβαση του Μεξικανικού στρατού,

«Την πέμπτη μέρα του πολέμου ακούγαμε τις βόμβες να πέφτουν όλο το απόγευμα, ενώ φροντίζαμε τους σπόρους, χώνοντας τους τους στο χώμα και ποτίζοντας τους προσεκτικά. Εν τω μεταξύ ο στρατός ασχολείτο με τις βόμβες του, καταστρέφοντας σπίτια, σκοτώνοντας πολίτες και αναγκάζοντας άλλους να φύγουν από τις κοινότητες τους. Τι παράξενο να νοιάζεσαι για τόσο εύθραυστα φυτά, ενώ ο στρατός είναι απασχολημένος να καταστρέφει ανθρώπινες ζωές. Πόσο δύσκολο είναι να καταλάβει κανείς γιατί μια κυβέρνηση το βρίσκει πιο βολικό, να καταπιέζει και να καταστρέφει, παρά να φροντίζει το λαό της.»

Την παραμονή της πρωτοχρονιάς του 1994 η Μεξικανική επαρχία του Τσιάπας πρόβαλε στη διεθνή σκηνή, καθώς οι αντάρτες Ζαπατίστας έπαιρναν τον έλεγχο της αποικιακής πόλης του Σαν Κριστοπάλ ντε λα Κάσας και πέντε άλλων πόλεων από τα περίχωρα των ορεινών του Τσιάπας.

Το μήνυμα δεν ήταν καινούριο:

«Θέλουμε γη να μεγαλώνουμε τις σοδειές μας, πρόσβαση σε ιατρική περίθαλψη, ελεύθερα σχολεία, ένα αξιοπρεπή μισθό κι ένα τέλος στο

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ.

Γεωγραφικά η επαρχία του Τσιάπας είναι μέρος της Κεντρικής Αμερικής. Είναι ο ηφαιστιογενής ισθμός όπου βρίσκουμε το νοτιότερο σύνορο των ιθαγενών πολιτισμών της Βορείου Αμερικής. Η κεντρική περιοχή είναι ένα ψηλό οροπέδιο από απότομες πλαγιές, γνωστή σαν τα υψίπεδα του Τσιάπας. Νοτιοδυτικά εκτείνονται οι γόνιμες πεδιάδες του Ειρηνικού, στην ανατολή βρίσκεται η ζούγκλα του Λάκαντον και στα νοτιοανατολικά η Γουατεμάλα. Τον καιρό του Ισπανικού

επικαιοσύμῃ ἡ ἐπαρχία Τσιάπας ἀποτελοῦσε μέρος τῆς Γουατεμάλα. Μετά τὴν ἀνεξαρτησία προσαρτήθηκε στὸ Μεξικό. Τα οροπέδια ὁμῶς θεωροῦνται ὡς ἡ ἐπέκταση τοῦ Ἀντιπλάνο τῆς Γουατεμάλας τουλάχιστο πολιτιστικά, ὅπου ἐκατοικοῦντο ἀπὸ στενά συγγενικές φυλές τῶν Μάγιας.

Οἱ ρίζες τῆς σημερινῆς διαμάχης χρονολογῶνται ἀπὸ τὴν προ τῆ κατάκτηση ἐποχῆ, ὅταν οἱ χαμηλές περιοχές τοῦ Εἰρηνικοῦ ἦταν ὁ χώρος τῶν γηγενῶν, ντόπιων πολιτισμῶν. Κατὰ τὴν γιὰ πέντε αἰῶνες Ἰσπανικὴ κατοχῆ, οἱ ντόπιοι πλυθησμοὶ ἐκδιώχθηκαν σταδιακά ἀπὸ τὴ γῆ αὐτή, συνέπεια τῆς ἐπέκτασης τῶν φυτιῶν, πῶ ἀνήκαν στους πλοῦσιους ἰσπανόφωνους Λατίνους (ἄτομα με Ἰσπανικὴ καὶ Ἰνδιάνικη καταγωγή).

Μέχρι τὸ τέλος τοῦ αἰῶνα οἱ γόνιμες αὐτές περιοχές κατελήφθησαν ἀπὸ πλοῦσιους. Στις περιοχές αὐτές καλλιεργούσαν φυτείες ἀπὸ ζαχάρη, καφέ καὶ βαμβακιῶ, ἐνῶ οἱ ἰθαγενεῖς Τσιάπας ἀναγκάστηκαν νὰ καλλιεργῶν τὴν ἀγροὶ βραχῶδη περιοχῆ σὶς ἀπότομες πλαγιές τῶν ὑψημάτων. Σ' αὐτὴ τὴν περίοδο οἱ ντόπιοι ἀγρότες ἔχασαν ὄχι μόνο τὴ γῆ τους, ἀλλὰ γιὰ αἰῶνες εἶχαν ὑποστῆ τὶς συνέπειες τοῦ ἀγρίου ρατσισμοῦ καὶ τῆς καταπίεσης ἀπὸ τους Λατίνους, πῶ συνεχίζεται ἐντονα μέχρι σήμερα.

Στὴ δεκαετία τοῦ 1950 ἡ συρρικνωσῆ τῆς γῆς δὲν μπορούσε πλέον νὰ θρέψει τους φτωχοὺς Ἰνδιάνους κ' ἐτσι οἱ πῶ φτωχοὶ ἀρχισαν νὰ μεταναστεύουν πρὸς τὴν ἀραιοκατοικημένην περιοχῆ τῆς ζούγκλας τοῦ Λάκαντον, πρὸς τὰ ἀνατολικά. Ἐκεῖ οἱ ἐποίκοι καθάρισαν περιοχές ἀπὸ ἀγρία βλάστηση καὶ βρήκαν ἀργιλῶδη ἔδαφος, τὸ ὁποῖο ἔχασε τὴ γονιμότητα τοῦ μετὰ ἀπὸ μὴ μέχρι τρεῖς σοδιές.

Πολύ σύντομα ἐνώθησαν με ἰσπανό-φῶνους χωρικούς πῶ προσπάθουσαν νὰ ξεφύγουν ἀπὸ τὴ φτώχεια σὲ πολλές ἄλλες περιοχές τοῦ Μεξικοῦ, πολλοὶ ἀπὸ τους ὁποῖους εἶχαν ἐμπειρίες σὲ τοπικές ἀγροτικές ἐξεγέρσεις.

Σήμερα τὸ Τσιάπας εἶναι μὴ ἀπὸ τὶς δύο πῶ φτωχές ἐπαρχίες τοῦ Μεξικοῦ.

Ἡ μελέτη τοῦ ἀνθρωπολόγου Τζωρτζ Κολιερ τοῦ πανεπιστημίου τοῦ Στάνφορντ, δείχνει τὴ σύνδεση, τῶν μέχρι τώρα θεωρούμενων ἀπομονωμένων κοινοτήτων τῶν Μάγιας, με τὴν ἐθνικὴ οἰκονομία τῆς χώρας.

Ἡ ἀνθιση τῶν γειτονικῶν πετρελαιοπηγῶν, ἀπορρόφησε τους ἱκανοὺς σωματικά ἀνδρες τῶν ὑψηπέδιων γιὰ ἀρκετά χρόνια, ἐνῶ

ταυτόχρονα προκάλεσε συρρίκνωση σὶς γεωργία.

Κατὰ τὴ κρίση τοῦ Μεξικοῦ τὸ 1982 οἱ Μάγιας ἐπέστρεψαν μαζικά σὲ τὰ ὑψηπέδια, ἀναζωογονόντας τὶς ἀγροτικές τους ἀσχολίες, με πολλές ὁμῶς διαφορές ἀπὸ τὴν παραδοσιακὴ καλλιέργεια. Τα χημικά λιπάσματα, τὰ «παρασιτοκτόνα», τὰ κεφάλαια γιὰ τὴ μίσθωση ἐργατικῶν χερῶν, ἡ χρησιμοποίηση αυτοκινήτων γιὰ τὶς μεταφορές, ἡ ἐπέκταση τῶν φυτειῶν καὶ ἡ συνεχῆ φύτευση τοῦ φτωχῆς γῆς, διάβρωσαν τὸ ἔδαφος καὶ ἀλλίωσαν τὶς σχέσεις τῆς κοινότητας δημιουργόντας κοινωνικὴ ἀνισότητα.

Πολλοὶ ἡμερομίσθιοι, ἐφυγαν γιὰ νὰ φτιάξουν καινούριες κοινότητες ἢ μετανάστευσαν μόνιμα σὲ ἀστικές περιοχές καὶ σὲ τὰ πεδινὰ ἀγροτικά σύνορα τοῦ Λάκαντον δίπλα στους πρῶτους ἐποίκους. Οἱ πρῶτοι ἐποίκοι ἦταν σὲ χειρότερη μοῖρα ἀπὸ τους νεοαφιχθέντες, με γῆ χειρότερη ἀπὸ αὐτὴ τῶν ορεινῶν καὶ εἶναι ἀπὸ αὐτές τὶς περιοχές τῆς ζούγκλας πῶ ξεκίνησαν οἱ Ζαπατίστας.

ΣΕ ΜΙΑ ΠΛΟΥΣΙΑ ΕΠΑΡΧΙΑ ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΛΙΜΟΚΤΟΝΟΥΝ

Ἡ ἐπαρχία τῶν Τσιάπας ἔχει ἔκταση 74.000 τετραγωνικά χιλιόμετρα καὶ πληθυσμὸ 3,5 ἐκατομύρια. Τὸ 75% τοῦ πληθυσμοῦ ἔχει εἰσόδημα κάτω ἀπὸ £70 τὸ μῆνα. Βρίσκεται δηλαδή κάτω ἀπὸ τὰ ὅρια τῆς φτώχειας.

Τὸ Τσιάπας εἶναι βασικὴ ἐπαρχία τοῦ Μεξικοῦ σὶς παραγωγή ξυλείας, καλαμποκιῶ, καφέ, φρούτων καθῶς καὶ κτηνοτροφικῶν προϊόντων. Παράγει ἐπίσης ὑδρογονάνθρακες, φυσικὸ αἲριο καὶ πετρέλαιο (γύρω σὲ 100.000 βαρέλια τὴν ἡμέρα).

Το 60% της ενέργειας του Μεξικού, παράγεται στο Τσιάπας από τέσσερεις υδροηλεκτρικούς σταθμούς, ενώ τα 2/3 των σπιτιών της επαρχίας δεν έχουν ηλεκτρισμό. Τα 3/4 των κατοίκων τρέφονται αποκλειστικά με καλαμπόκι φασόλια και καφέ. Το 88% των παιδιών πάσχει από αναπνευστικές και στομαχικές ασθένειες. Χαρακτηριστική είναι μια μελέτη της τράπεζας Εξωτερικού Εμπορίου του Μεξικού όπου αναφέρει πως η τροφή των αγελάδων στη χώρα, περιέχει περισσότερες προτεΐνες, από την τροφή των αγροτών που τις φροντίζουν.

Ο ΕΝΟΠΛΟΣ ΑΓΩΝΑΣ

Οι χειροτερεύουσες οικονομικές συνθήκες των τελευταίων χρόνων, οδήγησαν στον ένοπλο αγώνα, που οι πιο φτωχοί μετάφεραν στη γενέτειρά τους στα ορεινά. Η μείωση της τιμής του καλαμποκιού και η κατάργηση του αναδασμού, διάλυσε τις ελπίδες των αγρότηνων χωρικών να αποκτήσουν κάποτε

μικρές φάρμες.

Η προετοιμασία του ένοπλου αγώνα ξεκινά ουσιαστικά από τη δημιουργία του πρώτου καταυλισμού (Νοέμβρη 1983) στη ζούγκλα του Λάκαντον. Η πρώτη μαζική έξοδος των ανταρτών των Ζαπατίστας γίνεται την παραμονή της πρωτοχρονιάς του 1994, που αποτελεί και την επίσημη έναρξη της ένοπλης πάλης. Σε λίγο χρονικό διάστημα ελέγχουν το μεγαλύτερο μέρος του Τσιάπας κι εξαναγκάζουν τη Μεξικανική κυβέρνηση να ζητήσει διαπραγματεύσεις. Αντίθετα απ' ό,τι συμβαίνει στα υπόλοιπα κινήματα της Λατινικής Αμερικής, οι ομάδες των ανταρτών του Απελευθερωτικού Στρατού των Ζαπατίστας απαρτίζονται αποκλειστικά από έφηβους και νεαρούς των εθνικών ομάδων των Μάγια των υψιπεδίων.

Το κίνημα των Ζαπατίστας μπολιάστηκε από τη κουλτούρα των πενηνταέξι φυλών των ιθαγενών και πήρε το πιο σημαντικό γνώρισμα τους, την άμεση δημοκρατία της βάσης. Σε μια

κοινότητα ιθαγενών άντρες, γυναίκες και παιδιά είναι όλοι ισότιμα μέλη της κοινοτικής συνέλευσης και τα εκτελεστικά όργανα είναι υποχρεωμένα να εφαρμόζουν αυστηρά τις αποφάσεις της συνέλευσης και μόνο.

«Αυτός που διοικεί υπακούει, αν είναι αληθινός, αυτός που υπακούει διοικεί μέσα από τη κοινή καρδιά των αληθινών ανδρών και γυναικών.» Αυτή είναι η βασική αρχή διοίκησης του στρατού των Ζαπατίστας, ο οποίος βρίσκεται κάτω από τις διαταγές Παράνομης Επαναστατικής Επιτροπής των Ιθαγενών. Η τελευταία δεν παίρνει καμιά απόφαση, μέσα σε όποιες δύσκολες συνθήκες, αν δεν εκφράσουν τη γνώμη τους όλα τα μέλη των εξεγερμένων κοινοτήτων.

Η κουλτούρα που διαμορφώνει το κίνημα των Ζαπατίστας φαίνεται στο ανακοινωθέν της 9/1/1998 κατά τη διάρκεια μεγάλης επίθεσης του στρατού και των παρακρατικών εναντίον τους « Για να συνεργαστούμε με το υπό εξέλιξη πραξικόπημα στο νότιο Μεξικό, στέλνουμε μια λίστα με ξένους (φυσικά) που εμπλέκονται απ' ευθείας στο ένοπλο αγώνα «των παραβατών του νόμου». Σαν απόδειξη της συμμετοχής τους σας δίνουμε βιβλία που βρέθηκαν σε μερικά στρατόπεδα «στασιαστών»: Μιγκέλ Θερβάντες, Ουίλιαμ Σαίξπηρ, Ευριπίδης, Αισχύλος, Σοφοκλής, Ηράκλειτος, Σωκράτης (μέσω Πλάτωνος), Όμηρος. Ανακρίνετε τους.»

ΕΙΣΗΓΗΣΕΙΣ

Ο αγώνας των Ζαπατίστας έχει προκαλέσει συμπάθεια στο γενικό πληθυσμό του Μεξικού, προκάλεσε μεγάλες στρατιωτικές απελάσεις, αλλά κι εξανάγκασε την κυβέρνηση Σαλίνας να κάνει παραχωρήσεις σ' ό,τι αφορά την εκλογική μεταρύθμιση και να συζητά θέματα που μέχρι τώρα ήταν ταμπού.

Μια λύση για το σταμάτημα της κρίσης που προκαλεί την εξέγερση θα ήταν: « Ένα νέο πρόγραμμα αναδασμού κι ένα ευνοϊκό μακροοικονομικό περιβάλλον. Στις κοινότητες των Μάγιας πρέπει να δωθεί γη σε μορφή κοινοτικού συνεταιρισμού σε εύφορες πεδινές περιοχές, με εγγύηση σίγουρης ιδιοκτησίας. Αυτό δεν είναι απρόσιτο όπως φαίνεται, καθώς προηγούμενες ανακατατάξεις γης έδωσαν σε μερικά χωριά, περιορισμένη πρόσβαση σε ποιοτικά πεδινά αγροτεμάχια, τα οποία καλλιεργούσαν σε εποχιακή βάση.

Πρέπει επίσης να δωθεί αρκετή πίστωση και υποστήριξη στις τιμές της σοδειάς, τέτοια ώστε να επιτρέπει την βιωσιμότητα των κατοίκων.

Αυτό επιτυγχάνεται με το να μπου φραγμοί σε φτηνές εισαγωγές μάλλον, παρά να δίνονται οικονομικά βοηθήματα από τον ήδη ελλειμματικό προϋπολογισμό.

Τέλος πρέπει να εκδιωχθούν διεφθαρμένες τοπικές αρχές συνδεδεμένες με το PRI. (Παρακρατική φασίστικη οργάνωση.)

Εχτός από τις καταγγελίες των ανταρτών για παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, υπάρχουν καταγραμμένες μαρτυρίες της Διεθνούς αμνηστίας ως και του Americans Watch.

Για την αντιμετώπιση της κατάστασης ιδρύθηκε στο Σαν Κριστοπάλ ντε λα Κάσας ο μη κυβερνητικός οργανισμός το «Peace coalition » ο οποίος δημιούργησε ένα ταμείο για επείγουσες ανάγκες. Προσφέρει φαί, πόσιμο νερό, φάρμακα, δομικά υλικά για κλινικές και κονδύλια για μεταφορά κι επικοινωνία. Έχει οργανώσει την ασφάλεια των τοπικών ηγετών που είναι στόχοι της κυβερνητικής καταπίεσης. Δίνει πληροφορίες και τεκμηριώνει τις κακοποιήσεις από το στρατό, φιλοξενεί ξένες αντιπροσωπείες που ενδιαφέρονται να γνωρίσουν τα γεγονότα από κοντά και στέλλει ανθρώπους στο εξωτερικό για να ενημερώσουν πάνω στη κατάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων».

Σημαντικές πρωτοτυπίες

- Οι Ζαπατίστας ξεκίνησαν τον ένοπλο αγώνα τους έπειτα από το θετικό αποτέλεσμα σχετικού δημοψηφίσματος.
- Για την συνεταιριστική παραγωγή και διανομή, γίνονται κοινοτικές συνελεύσεις. Οι διαφωνούντες έχουν το δικαίωμα να δουλεύουν ατομικά τη γη τους.
- Η ηγεσία του ενόπλου τμήματος διακηρύσσει ότι ο στόχος της δεν είναι να πάρει την εξουσία, στηριζόμενη στη δύναμη των όπλων γιατί αυτό θα έμοιαζε με πραξικόπημα και δηλώνουν: ότι αυτός που θα πάρει την εξουσία είναι ο λαός αν το θελήσει. Όσο γι' αυτή δηλώνει ότι ο στόχος της ένοπλης εξέγερσης παραμένει στο να πειστεί η Μεξικανική κυβέρνηση να παραχωρήσει δικαιώματα επιβίωσης στον πληθυσμό του Τσιάπας.
- Ο Subcomandante Μάρκος, ο υποδιοικητής για να τονίζεται το γεγονός ότι οι αποφάσεις παίρνονται συλλογικά ακόμη κι αυτές που αφορούν στρατιωτικά θέματα. Οι εκπροσώποι εμφανίζονται στα μέσα

φέροντας πάντα μάσκα. Η αιτιολόγηση αυτής της τακτικής, ξεκινά από τις ήττες που δέκτηκαν άλλα ένοπλα κινήματα της Λατινικής ηπείρου, συνέπεια των δολοφονιών των ηγετών τους. Έτσι αυτοί δηλώνουν πως αν αύριο δολοφονήσουν «τον επικεφαλής» της ηγεσίας, Υποδιοικητή Μάρκο, θα διαψεύσουν το καθεστώς και θα παρουσιάσουν άλλο « Μάρκο ».

- Ένοπλο κίνημα που διαθέτει ιστοσελίδα στον κυβερνοχώρο και «αναγνωρίζεται» από τη κυβέρνηση με την οποία συγκρούεται.

Παρουσιάσαμε συνοπτικά ένα κίνημα που αγωνίζεται για την εφαρμογή των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, όπως το δικαίωμα στην ζωή, στην ισότητα και στην ελευθερία. Μέσα από τη ζωή τους κατάληξαν κι εφαρμόζουν την αυτοοργάνωση που διέπεται από τη δημοκρατία της βάσης. Όλα αυτά την εποχή που η Νέα Τάξη προσπαθεί να επιβάλει ολοκληρωτικά το «φιλελεύθερο» μοντέλο της. Το αν θα καταφέρει αυτό το κίνημα να επιτύχει, έχουμε την άποψη πως θα εξαρτηθεί από δυο βασικούς παράγοντες. Ο πρώτος είναι οι ίδιοι, που το απόδειξαν στη πράξη ότι θέλουν και μπορούν να προχωρήσουν κι ο δεύτερος είναι ο διεθνής, που εδώ εντάσσεται ο ρόλος των δημοκρατικών συνειδήσεων παγκόσμια.

- Πήραμε πολλά στοιχεία ως και τη περίληψη των εισηγήσεων, απο τη μελέτη του Peter Rosset και Shea Cunningham του οργανισμού Food First , κατόπι αδειας τους και τους ευχαριστούμε.
- Υπάρχει σχετική ιστοσελίδα στο διαδίκτυο. Η διεύθυνση της είναι: <http://www.ezin.org/understanding-chiapas.html> .

